naš čas

cena 40 dinarjev
številka 29 (783)

glasilo socialistične zveze delovnega ljudstva

titovo velenje, 1. avgusta 1985

V občini išče delo 258 oseb

Čeprav na osnovi tokov zaposlovanja v prvem polletju letošnjega leta ne moremo soditi kako uresničujejo letne programe zaposlovanja organizacije združenega dela, so nekateri kazalci dovolj zgovorni sami po sebi

Vse manj je delovnih mest in s tem možnosti zaposlovanja. Tako je v naši občini do konca maja letos našlo delo kar za četrtino manj delavcev kot v enakem lanskem obdobju. Zlasti se je zmanjšalo število oseb, ki so dobile prvo zaposlitev — letos 107, v lanskih prvih štirih mesecih 256. Kar 48,8 odstotkov delavcev, ki so dobili zaposlitev, nima ustrezne strokovne izobrazbe. Na skupnosti za zaposlovanje pa se je hkrati pojavila nova kategorija brezposelnih. Mimo do sedaj značilne brezposelnosti deklet s srednješolsko izobrazbo še nekvalificirane delavke oziroma delavci. Sredi meseca julija jih je bilo 142, kar je 55 odstotkov vseh iskalcev zaposlitve. Po letnih kadrovskih načrtih in razvojnih programih organizacij združenega dela velenjske občine lahko pričakujemo nadaljnje povečanje brezposelnosti prav teh profilov. Prav tako še ni steklo zaposlovanje pripravnikov. Po načrtih zaposlovanja naj bi združeno delo zaposlilo 60 odstotkov teh od skupno načrtovanih potreb, do konca aprila pa je našlo delo le 39 pripravnikov.

Trenutno išče v naši občini delo 258 iskalcev zaposlitve, kar je 42 odstotno povečanje v primerjavi z istim mesecem lanskega leta. V mesecu juliju letos je med njimi 74,7 odstotka žensk (oziroma 192 žensk), 37,6 odstotkov je težje zaposljivih oseb (97), 40,7 odstotka oziroma 105 je mlajših od 26 let, brez poklica pa je med iskalci zaposlitev 18,2 odstotka oziroma 47 oseb. Pri tem je najbolj zaskrbljujoče število brezposelnih s srednjo strokovno izobrazbo (predvsem osebe, ki so se lani zaposlile za določen čas).

Napovedi o zaposlovanju nove delovne sile niso ničkaj obetavne. Letni načrti zaposlovanja so precej daleč stran od zastavljenih ciljev. Brezposelnost narašča, med mladimi je vse manj zanimanja za višje zahtevnostne stopnje izobraževanja. Hkrati s tem je nerazumljiv tudi podatek, da je ob večanju števila nezaposlenih kar za 54 odstotkov narastlo pogodbeno in nadurno delo. Veliko pove še primerjava med učenci, ki izstopajo iz šole (597, od tega jih je 98 odstotkov v usmerjenem izobraževanju), okoli 250 delavcev pa bo odšlo v pokoj. Prav tako še niso potrkali na vrata skupnosti za zaposlovanje letošnji absolventi.

Strokovne službe pri skupnosti za zaposlovanje občine Velenje menijo, da bi morali v tem trenutku nameniti vso skrb predvsem ustreznemu zaposlovanju šolanega kadra oziroma letošnje šolske generacije. Trend rasti brezposelnosti nekvalificiranih delavcev na isti tehnološki ravni je lahko resno opozorilo na pešanje gospodarstva. Odstopanje od začrtane usmeritve intenzivnejšega razvoja in prestrukturiranje kadrovskega potenciala ni prava pot. Treba ga je preusmeriti s programi doizobraževanja.

Tako — že nekaj časa je pravo poletje. Vroče je na vsakem koraku, razen v senci.

kovinotehna

Prodajni center Prevalje

Vse za vas in vaš dom

Titovo Velenje

Prvi turistični teden

V Titovem Velenju bo od 17. do 24. avgusta v organizaciji Turističnega društva Titovo Velenje prvi turistični teden, katerega namen je popestriti poletno turistično ponudbo našega mesta.

Najbolj živahno bo pravzaprav že v soboto, 17. avgusta, ko bo ob restavraciji Jezero velika zabavno glasbena prireditev Noč ob jezeru. Že v dopoldanskem času se bo pričel odprt turnir Šaleškega teniškega kluba, popoldne bo trim regata — jadranje na deski, nastopili bodo harmonikarski orkester z Raven na Koroškem, domači ansambel Zvok tišine ter plesna skupina KAOS. Obiskovalce pa bo gotovo najbolj navdušil nastop Zdravka Čolića z ansamblom in narodno zabavnega ansambla Savinjskih sedem, ki se bo pričel ob 20. uri in trajal pozno v noč. Organizatorja, Turistično društvo Titovo Velenje in restavracija Jezero pričakujeta, da se bo te prireditve udeležilo nekaj tisoč obiskovalcev.

Pestro bo tudi naslednji dan, v nedeljo 18. avgusta, ko se bo na Graški gori ob 14. uri pričelo tradicionalno srečanje narodno zabavnih ansamblov in malih vokalnih skupin, ki ga organizira kulturno društvo Plešivec.

Med prireditvami, ki se bodo še zvrstile v tem času, omenimo okroglo mizo, kjer bodo udeleženci spregovorili o turistični ponudbi kraja, pa razstavo slaščičarskih izdelkov, ki bo v petek 23. avgusta v atriju KSC. V soboto bo na RTC Trebeliško Večer pod lipco, na terasi velenjskega kopališča pa vrtna diskoteka. Na vrtu hotela Paka bo v tem tednu poskrbljeno za glasbo, v petek zvečer pa bo tu nastop plesne skupine. Predvidenih je še nekaj drugih prireditev, predvsem pa popestrena gostinska ponudba v restavracijah Name in Merxa ter v hotelu Paka.

Angleški taborniki pri velenjskih vrstnikih

Sodelovanje bodo še utrdili

Prejšnji teden so v Titovo Velenje prispeli angleški taborniki, skavti iz Cambridgea. Tu so bili do ponedeljka pri svojih prijateljih tabornikih taborniškega odreda Jezerski zmaj ter si ogledali nekatere zanimivosti v našem občinskem središču in njegovi okolici. Gostitelji so jim tudi za ostale dni pripravili pester program, tako da bodo gotovo v naši domovini preživeli prijetne počitnice.

Sodelovanje tabornikov odreda Jezerski zmaj in tabornikov iz Cambridgea sega v leto 1977, ko je profesorica Tina de Costa navezala prve stike z njimi. Od takrat so bili nekateri že trikrat v Jugoslaviji pri naših tabornikih, ti pa so jih obiskali prejšnje leto ter bili zelo prisrčno sprejeti.

Taborniki iz Cambridgea so si v spremstvu gostiteljev ta teden ogledali naše republiško središče, potem pa odšli v Ribno od koder bodo naredili nekaj izletov v bližnjo okolico. Svoje letošnje letovanje bodo zaključili v taboru v Savudriji, kjer se jim bodo pridružili tudi taborniki iz Münchna, ki bodo tu tudi gostje taborniškega odreda Jezerski zmaj.

Prejšnji teden je tabornike iz Anglije sprejel tudi naš župan Janez Basle, nastala pa je tudi spominska slika ob Titovem spomeniku.

GRADIS 40

Polletno gospodarjenje v DO Gorenje Gospodinjski aparati

Dosledno uresničevati vse naloge iz sanacijskega programa

V prvem letošnjem polletju je zapustilo tekoče trakove v tovarnah Gorenja Gospodinjski aparati 1,435.700 velikih in malih gospodinjskih aparatov. Dosežena proizvodnja resda zaostaja (za dve povprečni dnevni proizvodnji) za planskimi predvidevanji. Vendar pa ob tem ne gre pozabiti na težave, s katerimi so se srečevali v delovni organizaciji na začetku leta pri oskrbi z reprodukcijskim materialom in prevozi. Sicer pa zaposlujejo tudi manj delavcev, kot so jih bili lani oziroma kot so načrtovali. Torej so v Gorenju Gospodinjski aparati znova povečali produktivnost in kakovost, zmanjšali so tudi izmet. Uspešno pa so uresničevali še druge naloge iz sanacijskega programa, posebej tiste, na katere lahko vplivajo delavci.

Finančni izidi pod pričakovanimi

Razumljivo je, da je 5.000 delavcev Gorenja Gospodinjski aparati spričo dosežene proizvodnje, ki je le za malenkost zaostajala za predvidevanji, pričakovalo tudi zadovoljive finančne izide poslovanja. Spričo porasta cen in stroškov dosežki, razumljivo, niso takšni, kot so jih bili pričakovali. Zmanjšal se je predvideni delež dohodka v celotnem prihodku (za doseženi fizični obseg proizvodnje je bil doseženi delež dohodka pravzaprav bolj simboličen), istočasno pa so se povečale obveznosti iz dohodka tako, da se je zmanjšal delež čistega dohodka v dohodku. Osebni dohodki (povprečni osebni dohodek na zaposlenega je znašal v razdobju januar—junij 1985 36.334 dinarjev) predstavljajo tako polovico vsega doseženega dohoka.

Na zadnjih zborih delavcev, sejah delavskih svetov so, seznanjeni polletnih rezultatov dela in gospodarjenja, delavci Gorenja Gospodinjski aparati poudarili, da morajo v prihodnje še bolj strniti sile, da bi v še večji meri obvladovali porabljena sredstva in stroške. Ugotovili so bili, da so obveznosti iz dohodka naraščale hitreje, kot so predvidevali, s prilagajanjem cen (do katerega pa je vselej prihajalo z zamudo) pa vsega izpada razumljivo ni bilo mogoče nadomestiti. Nasploh pa bo treba proizvodnjo v kar največji meri prilagajati razmeram na tržišču.

Povečanje produktivnosti, zmanjšan izmet . . .

V tozdu Štedilniki, kjer so v prvem polletju izdelali skoraj 269.000 štedilnikov, od tega kar dve tretjini za izvoz, so za 7 % povečali produktivnost. Izboljšali so kakovost, zmanjšali pa izmet. Tudi v tozdu Pralno pomivalna tehnika, kjer so proizvedli 199.000 pralnih strojev, so delali bolje od predvidevanj, za načrti je ob koncu junija zaostajala le proizvodnja za izvoz. V prizadevanjih, da bi povečali kakovost, so začeli izločati kooperante, katerih dobave so kasnile oziroma je bila kakovost dobavljenih sestavnih delov slabša od dogovorjene. Kljub težavam pri oskrbi s kvalitetno pločevino so v tozdu Zamrzovalno hladilna tehnika povečali produktivnost za 3 %. Izdelali so blizu 440.000 zamrzovalnikov in hladilnikov, od tega več kot polovico za prodajo na tuje. V tozdu Mali gospodinjski aparati Nazarje so kljub temu, da so zaposlovali 3 % manj delavcev, kot so načrtovali, presegli polletne planske naloge. Izdelali so skoraj 532.000 malih gospodinjskih aparatov, izvozili pa so jih 200.000. Prodaja na tuje sicer zaostaja za polletnimi planskimi predvidevanji, vendar je izvoz v drugem polletju že vrsto let večji kot v prvih šestih mesecih.

Med kolektivnim dopustom vzdrževalna dela v vseh tozdih

Od 29. julija do vključno 13. avgusta so delavci Gorenja Gospodinjski aparati na kolektivnem dopustu. Zaposleni v obratu hladilniki prvi teden kolektivnega dopusta še delajo, da bi pravočasno izdelali potrebno število hladilnikov za izvoz na Poljsko.

V dneh kolektivnega dopusta bodo v vseh tovarnah Gorenja Gospodinjski aprati opravili redna vzdrževalna dela. Načrtovani pa so tudi nekateri večji posegi, med drugim preselitev obrata Plastike, obnova in popravilo peči za žganje po emajliranju v obratu zamrzovalnih omar (s podobnimi deli so pričeli pred dnevi tudi v tozdu Pralno pomivalne tehnike) ter večja dela na centralni čistilni napravi v tozdu Galvana. Obnavljali in pripravljali pa bodo še opremo za proizvodnjo hladilnikov, ki jo bodo jeseni preselili v novo Gorenjevo tovarno v Bihaću.

Dosledno bo treba uresničiti vse naloge iz sanacijskega programa

Po končanem Kolektivnem dopustu bodo delavci Gorenja Gospodinjski aparati nadaljevali s prizadevanji za izpolnitev letnega delovnega načrta, to je za proizvodnjo 2,912.000 gospodinjskih aparatov, prav tkao pa tudi za ostvaritev kar najboljših letnih rezultatov dela in gospodarjenja. Pri-

(Dalje na 2. str.)

Elkroj

Dosledno uresničevati vse naloge iz sanacijskega programa

(Nadaljevanje s 1. str.)

zadevali pa si bodo tudi, da bi kar najbolj dosledno uresničili naloge iz sanacijskega programa, zlasti tiste, na uresničitev katerih lahko vplivajo predvsem delavci sami.

Ena od pomembnih nalog, ki izhajajo iz sanacijskega programa, je prav gotovo temeljita posodobitev tehnologije in inovacija proizvodnih programov. V pripravi je projekt »Inovacija programa in tehnološko prestrukturiranje proizvodnje gospodinjskih aparatov«, ki bo tudi osnova za pripravo izhodišč srednjeročnih in dolgoročnih razvojnih usmeritev delovne organizacije. Trenutne tržne razmere terjajo pospešitev temeljite tehnološke in razvojne preobrazbe proizvodnje gospodinjskih aparatov, če želijo ohraniti in utrditi položaj na že tradicionalnih Gorenjevih tržiščih, istočasno pa osvojiti nova tržišča, tudi z novimi oblikami sodelovanja in povezovanja. Temeljita posodobitev tehnologije in inovacija proizvodnega programa gospodinjskih aparatov pa je, razumljivo, pogojena z uresničitvijo drugih nalog iz sanacijskega programa.

Ugotavljati pa je mogoče, da prenekatera naloga iz sanacijskega programa, predvsem tiste, na katere delavci Gorenja Gospodinjski aparati nimajo večjega vpliva, še ni uresničena tako, kot je bilo predvideno. Še vedno je odprta devizna terjatev do Jugobanke (7 milijonov dolarjev) z vsemi stroški in tečajnimi razlikami.

Višje od predlaganih 621 %) so obresti na bančna sanacijska posojila, sprejet pa tudi ni predlog o 3 letnem odlogu plačila obresti, kar vse ogroža reprodukcijsko sposobnost Gorenja Gospodinjski aparati. Krajši od predloženega pa je tudi moratorij za vračilo posojil (za 2 leti) in rok vračanja sanacijskih posojil (za 6 let) itd.

Od doslednega uresničevanja prav vseh nalog iz sanacijskega programa pa je prav gotovo odvisna uspešnost razvojne sanacije!

Razvili društveni prapor

V nedeljo, 28. julija je bilo na planini Ston (1100 metrov) pri lovski koči na vzhodnem pobočju Konjišnice (1179 metrov) planinsko srečanje. Planinsko društvo Rečica ob Savinji je ob 400 letnici priznanja trških pravic, 44-letnici vstaje, 40-letnici svobode in petletnici obstoja društva razvilo svoj prapor. Ob ustanovitvi je bilo včlanjenih v to društvo 45 planincev, danes pa jih imajo že skoraj 150. Ob razvitju prapora so pripravili priložnostno slovesnost na kateri je sodelovala godbana pihala. Omeniti velja, da so na prapor pripeli 8 trakov, v drog pa je zabit 101 zlat in 35 srebrnih žebljičkov.

Prireditve se je poleg številnih domačinov in članov društva udeležilo tudi veliko tujcev, predvsem Nizozemcev, ki letujejo v tej dolini. Udeležence srečanja je pozdravil tudi predstavnik GO PZS, predstavnik ZTKO občine Mozirje, Martin Aubreht pa je podelil društvu plaketo za uspešno delo. Ob tej priložnosti so tudi odprli pot Rečica—Ston, ki se priključi stari planinski poti na Mozirsko kočo na Golteh.

S srečanja planincev na Stonu

RIBIŠKA SREČA

Alojz Švajgelj iz Efenkove 42 v Titovem Velenju je starejši ribič. Letošnje poletje se je tudi njemu nasmehnila sreča, saj je iz velenjskega jezera potegnil kar 86 cm dolgo in 5,26 kg težko ščuko. Resnično dober ulov. Čeprav se je to zgodilo že pred nekaj tedni, sta ribič in ščuka vredna objave.

Bodeča neža kotalkarskemu klubu

Že v prejšnji številki smo na zadnji strani nekaterim podelili bodečo nežo, drugim pa turistični nagelj. To »akcijo« bomo skupaj z velenjskim turističnim društvom nadaljevali, vanjo pa se lahko vključite tudi vi, bralci Našega časa. Kaj morate narediti? Samo opozorite nas, ali pa nam sami pošljite prispevek o tem, koga je treba pohvaliti oziroma grajati. Čeprav z nami sodeluje samo velenjsko turistično društvo, pa bomo bodeče neže oziroma nagljne »podeljevali« na območju celotne občine.

Tokrat podarjamo bodečo nežo Kotalkarskemu klubu iz Titovega Velenja, ki je znan po zelo prizadevnem delu in skrbni organizaciji. Žal pa še vedno vabijo na prireditev za rudarsko svetilko, ki je bila že 28. junija. Bodečo nežo pa so si prislužili tudi vsi tisti, ki ne odstranjujejo sproti plakatov.

50 Šmarčanov na Triglav

O vrlih članih planinskega odseka iz Šmartnega ob Paki smo lani že napisali nekaj vrst. V svojem delovnem programu namenjajo največ pozornosti raznim akcijam in obiskovanju gora. Lani so poleg tega vse moči »porabili« za obnovitev delovnih prostorov odseka.

Njihov delovni program je tudi letos zelo bogat. Eno od večjih akcij oziroma izletov, ki so ga pripravili, je 50 Šmarčanov na Triglav. Na pot proti najvišjemu vrhu naših gora se bodo pohodniki odpravili jutri, domov pa se bodo vrnili polni vtisov, gotovo tudi utrujeni in upamo, da brez poškodb, v nedeljo.

Požar v Merxovi Blagovnici

V torek, nekaj pred 2. uro zjutraj, je začelo goreti v novi Merxovi blagovnici na Gorici v Titovem Velenju. Na kraj požara so takoj prihiteli gasilci in miličniki ter ugotovili, da je požar izbruhnil v kuhinji restavracije, verjetno na ledomatu, ki je zgorel.

Druge večje škode menda ni bilo.

SREČANJE

Slavica Poznič

Le kdo bi prisodil krhkemu in prijaznemu dekletu toliko vztrajnosti in odločnosti? Danes so le redki mladi, ki bi pokazali toliko volje za dosego zadanega cilja.

Tisti, ki večkrat zahajajo ob atletske steze, so Slavico Poznič že srečali. Drugi bodo zanjo gotovo slišali kar kmalu. Vztrajnost je lepa čednost. Slavica se je drži »z vsemi štirimi«. Dobro leto je, odkar se je odločila za kraljico športa, uspehi pa so že takšni, kot jih dosegajo »stari« atleti. Poleg vseh vrst priznanj, diplom, kolajn, se je letos pridružilo še prvo mesto na letošnjem republiškem prvenstvu v malem maratonu. Slavica je prijetna sogovornica. Takole je razmišljala o tej športni zvrsti: »Težjega športa kot je atletika ni. Prav garati moraš, se neprestano boriti s sekundami, da nekaj pomeniš in dosežeš. Brez trdega dela, velike mere odrekanja tu ni moč ničesar narediti. Zapisala sem se atletiki in namenjam ji ves prosti čas. Treniram in tekam prav z užitkom.«

Vsak večer, dan za dnem, preteče Slavica več kot 21 kilometrov. Ja, prav ste prebrali, kilometrov. Pa ne le to. Tudi kolesari, plava, saj se poleg malega maratona vneto pripravlja na tekmovanja še v triatlonu.

Športu se je zapisala že v rosno mladih letih. Kar 10 let je igrala rokomet. V vrstah rokometnega kluba Radgona je bila osem let, dve leti pa je nosila barve velenjskega rokometnega kluba. Rokomet je bil tudi glavni krivec za njen prihod v Titovo Velenje. Bila je večkrat najboljša strelka v slovenski rokometni ligi za ženske, tri leta pa druga. Razočarana nad razmerami v klubu se je poslovila od tega športa in z veliko mero vztrajnosti ter dobre volje začela v atletiki. »Kar odprlo se mi je. 10 let sem »zabila« za rokomet. Danes mi je žal, da sem se atletiki zapisala šele pri petindvajsetih. V tako kratkem času sem dosegla že nekaj lepih uspehov. Atleti smo skromni. Sem članica velenjskega atletskega kluba, ki nima dovolj denarja niti za povračilo potnih stroškov. Skoraj polovico osebnega dohodka porabim za opremo in druge potrebne stvari.«

Trenutno je v formi. Vendar sama meni, da takšnega tempa ne bo mogla dolgo vzdržati. Treba bo nekje izpreči: atletika ali služba. Skoraj ljubše bi ji bilo, če bi se lahko posvetila samo atletiki. Življenje je drago, osebni dohodki nizki.

Zaposlena je v Gorenju, tozdu Štedilniki, za tekočim trakom. Hitra in spretna mora biti pri sestavljanju pečic. Na nogah stoji celih osem ur. Po napornem delu se na atletskih stezah prav sprosti.

Trditev, da bomo za Slavico Poznič gotovo še slišali, torej ni iz trte zvita. Dekle pridno trenira in »bije« bitko s sekundami. »Kolikokrat sem že rekla: dovolj. Toda, ko pride ura, namenjena treningu, se vztrajnost in trma znova »oglasita«. Pa zopet hoče prehiteti samo sebe. »Takšno je življenje« je povedala ob koncu pogovora Slavica Poznič.

REK Elektrostrojna oprema
n. sol. o., Preloge, p. Velenje

REK DO Elektrostrojna oprema
Preloge
TOZD Vodovodno-toplovodni obrati

Na osnovi sklepa št. 208, z dne 10. 7. 1985, razpisuje

licitacijo:
1kom tovorno vozilo ZASTAVA 412 MR, letnik 1980, OS — inv. št. 82887, v okvari.

Izklicna cena: 30.000 din.

Licitacija bo v torek, dne 06. 08. 1985, ob 12. uri, v sejni sobi v prostorih jedilnice DO ESO. Ogled je možen vsak dan, najkasneje pa dve uri pred licitacijo. Pred licitacijo je potrebno v stroškovnem knjigovodstvu položiti 10 % varščino najkasneje 1 uro pred pričetkom licitacije. TPD ni vračunan v izklicni ceni.

Srečno!

emona
KMETIJSKI KOMBINAT PTUJ
TOZD TRŽNICA TITOVO VELENJE

EMONA KK PTUJ TOZD TRŽNICA
TITOVO VELENJE
Komisija za delovna razmerja

objavlja
prosta dela in naloge za nedoločen čas

KUHANJE ŽIVIL

Kandidat mora poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:
— da je KV kuhar-ica
— da ima 5 let delovnih izkušenj
— da ima živilski pregled za delo z živili

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev najkasneje v roku 8 dni od dneva objave na naslov:
EMONA KK PTUJ
TOZD TRŽNICA TITOVO VELENJE
Cankarjeva 1 d

OPEKARNA MARIBOR ● RADVANJE
Maribor, Streliška 16 a

GRADITELJI

PO ZNIŽANIH CENAH IN Z BREZPLAČNIM PREVOZOM DO **150 km**

MONTAŽNI STROPOVI »NORMA«

PRIHRANEK DO 50.000 din

S POPUSTOM PRODAJAMO TUDI TRAJNOŽARNE PEČI

Telefon (062) 39-911

»NAŠ ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo, cesta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstdnevnik »Šaleški rudar«, kot tednik pa izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk — odgovorni urednik (direktor in glavni urednik), Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakošek, Mira Žakošek in Milena Krstič-Planinc (novinarji).

Izhaja ob četrtkih.

Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefon (063) 853-451, 854-761, 855-450, 856-955. Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 25 dinarjev. Letna naročnina za individualne naročnike je 1200 dinarjev (na mesec 100 dinarjev), za tujino 2550 din.

Žiro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Gornja Savinjska dolina

Vendarle krepkejši turistični utrip

Dokaj veliko število gostov, stalnih in prehodnih, pa tudi vsi ostali dokaj obetavni koraki v letošnjem letu pričajo, da turizem v Gornji Savinjski dolini vendarle napreduje. Ne še sicer tako, kot bi si vsi želeli, in kot bi glede na pogoje in možnosti lahko in moral, napreduje pa le. Med drugim sodi sem tudi vsebinska obogatitev nekaterih, že dolga leta uveljavljenih narodopisnih in turističnih prireditev, katerih število so letos še dopolnili.

Seveda to ni vse. Razveseljiv je znatno povečan obisk Savinjskega gaja. Lani so skozi vse leto prodali 28.000 vstopnic, v letošnjem prvem polletju pa že 20.000 vstopnic za odrasle obiskovalce in 6.000 za otroke. Sezona seveda še ni sklenjena, pa tudi gaj nikakor ne izgublja na svoji lepoti in privlačnosti.

Posebno poglavje je nadvse uspešen kamp Menina v Varpoljah. Bistveno povečanega in urejenega gostje polnijo kot za stavo, kar je dokaz več, kaj vse se lahko stori, če je na voljo dovolj sposobnosti, bogatih zamisli, pa seveda marljivosti in dobre volje. V kampu letujejo predvsem turisti iz Nizozemske, ki dajejo dolini poseben pečat. Obiskujejo jo po dolgem in počez, pogoj za to je seveda skrbno in domiselno pripravljen program, svoje pa k temu prispeva še kanček njihove iznajdljivosti in radovednosti. Pomembno je, da jim je dolina všeč in da odhajajo iz nje zadovoljni, še bolj pomembno pa bi bilo, da bi se dolina tega še bolj zavedala in jim ponudila še več.

Lepim zgledom ob bok sodijo tudi slabi, nekateri bolj, drugi manj. Logarska dolina životari še kar naprej. Dejstvo sicer je, da so zmogljivosti, koliko jih je pač še ostalo, trenutno zasedene, dejstvo pa je tudi, da to ni plod stalne in organizirane skrbi za goste. Velika škoda je tudi, da je 50 postelj na Golteh praznih. Kljub obetavnim obljubam, upravitelj v tej sezoni zmogljivosti ne prodaja. Poseben problem sta oba hotela, v Mozirju in na Ljubnem. Vse bolj namreč izgubljata svoj izvirni namen, če jih sploh še lahko imamo za hotela, in več ali manj postajata »samska domova« za delavce ob najrazličnejših prilikah.

Da pa vse le ne bo črnogledo, se ustavimo pri kmečkem turizmu. Večina od 400 postelj na turističnih kmetijah je trenutno zasedenih, na štirih kmetijah pa letujejo izključno gostje iz Zvezne republike Nemčije. Kmečkemu turizmu pa se obetajo še lepši časi. Zanje ni porok samo zavzeto strokovno usmerjanje, ki je na ramah Zgornjesavinjske kmetijske zadruge, tudi ne predvideno povečanje števila turističnih kmetij, pač pa predvsem najnovejši dogovor med Kompasom in Zgornjesavinjsko kmetijsko zadrugo.

Bistvo dogovora je, da bo Kompas kot podpisnik sporazuma o skupnem nastopanju v Gornji Savinjski dolini, za kmečki turizem poslej opravljal vse komercialne posle in prodajo vseh zmogljivosti kmečkega turizma. S tem seveda prevzema vse propagandne aktivnosti, katerih kakovost zagotavljajo njegove strokovne službe in računalnik, ki bo omogočil tudi enotno knjiženje za vse kmetije. Posamezni kmetje že ugotavljajo, da je to edino pravo zagotovilo za večjo zasedenost zmogljivosti, seveda pa bodo morali pri Kompasovih naporih sodelovati vsi nosilci kmečkega turizma.

Skupen nastop bo seveda zagotovil kakovostno prodajo zmogljivosti, obenem pa tudi podaljšanje sezone, ki je sedaj prekratka. Dokaz, da Kompas misli resno, je tudi dejstvo, da se bodo turistične kmetije v letošnjem zimskem katalogu pojavile z ramo ob rami z vsemi smučarskimi središči Evrope.

Poln kamp Menina je lahko zgled vsem in po vseh plateh

Modna konfekcija Elkroj

Preseženi izvozni načrti

V modni konfekciji Elkroj za letos načrtujejo proizvodnjo 1.500.000 najrazličnejših hlač. V prvem polletju so tudi letos dosegli lepe uspehe, saj so fizični obseg proizvodnje v primerjavi z enakim lanskom obdobjem povečali za 11 odstotkov. Še bolj pomembno je dejstvo, da so letne načrte konvertibilnega izvoza ob polletju uresničili že 60-odstotno, kar seveda zagotavlja, da jih bodo do konca leta vsaj dosegli, če ne že presegli.

Tudi prihodek in dohodek sta se nominalno povečala za 50 odstotkov, vendar so ob tem zaskrbljujoči veliki in neugodni premiki v delitvi dohodka. Temeljnim organizacijam ga ostaja vse manj, saj je v veliki meri namenjen za obresti. Vsota, namenjena za obresti, je letos skoraj že dosegla vsoto, namenjeno za brutto osebne dohodke. Nameniti za obresti toliko sredstev, kot za osebne dohodke, pomeni za delovno organizacijo resnično velik problem, obenem pa nujno terja drugačno organiziranost poslovanja. Predvsem se bodo v Elkroju takoj odločili koliko in kakšnih zalog si sploh lahko privoščijo.

Vsi skupaj smo bili doslej naravnani na drugačne pogoje gospodarjenja, v katerih ni bilo potrebno toliko misliti na ceno kapitala, ali na obresti, če hočemo. Temu dejstvu bodo v prihodnje zato namenili veliko več pozornosti in dela, če sploh želijo povečevati proizvodnjo. Trenutno kaže celo tako, da bi ob manjšem obsegu proizvodnje bolje poslovali, kot ob povečevanju. Z narodnogospodarskega vidika to seveda ni in ne more biti dobro.

Kljub težkim razmeram bodo letos sklenili štiri pomembne naložbe. Že 5. avgusta bodo v Tržiču odprli novo prodajalno, ob prazniku občine Mozirje bodo 12. septembra odprli obrat v Lučah, ob 29. novembru pa bodo pričeli s proizvodnjo tudi v Odžaku in Šoštanju kjer pospešeno gradijo nove delovne prostore.

Društvo prijateljev mladine Šentilj

Poskrbeli za otroke

Med prvimi v Velenjski občini, če že ne kar prvi, so poskrbeli za otroke, njihov prosti čas, v krajevni skupnosti Šentilj.

Tamkajšnje društvo prijateljev mladine deluje že skoraj 10 let, enkrat manj, drugič zopet bolj prizadevno. Največ pozornosti namenja 180 članov društva najmlajšim krajanom, ki niso zajeti v vzgojnovarstveno dejavnost. »Vrtca v naši krajevni skupnosti nimamo. Tudi šola učencem, ne daje dovolj zaposlitev za njihovo prijetno preživljanje prostega časa. Pa ne le to. Društvo prijateljev mladine organizira razne dejavnosti še za starše; razna predavanja, kuharske, šiviljske tečaje ter tako izobražujemo starše,« je predstavila dejavnost šentiljskega društva prijateljev mladine njegova predsednica Majda Šuk.

Precej težav članom društva »nakoplje« raztresenost in razdrobljenost krajevne skupnosti. Tako otroci v Lazah, Silovi, Arnačah in Ložnici nimajo enakih možnosti za razvijanje svoje ustvarjalnosti, nemočni pa so tudi člani društva. Finančna sredstva jim namreč ne dajejo prostih rok, ampak jih pri delu precej omejujejo.

Vsem težavam navkljub člani društva delovni program vsako leto uresničijo. Stalne in občasne dejavnosti — maškarada, obisk tete Jeseni, tek žena in deklet ob 8. marcu, kolesarski izleti, piknik, počitniške dejavnosti, pa razni tečaji — so dobro obiskane. Zlasti navdušeni so otroci za počitniške dejavnosti, saj se jih nikoli ne zbere na igrišču, ob peskovniku, na travnikih, manj kot okrog 25.

Majda Šuk

Posebnih zadolžitev si člani društva v letošnjem letu niso zadali. Naloge so bolj ali manj podobne nalogam iz prejšnjih let. Možnosti za obsežnejšo dejavnost so zelo majhne.»Prednostna naloga vseh članov šentiljskega društva prijateljev mladine bo gotovo pridobitev prostorov za delo društva v centru Šentilja, prav tako za počitniško dejavnost. Nekaj se nam obeta v obnovljenem domu krajanov. Skupaj z nami se trudi še delegacija skupnosti otroškega varstva. Le tako bomo lahko še izvajali razne dejavnosti za otroke in starše. Če bomo delali vsi, ne le člani predsedstva kot je to sedaj, bomo lahko razširili delovni program društva v zadovoljstvo vseh nas, otrok in staršev,« je končala pogovor Majda Šuk.

Med otroki je vedno lepo

Milojka Vranjek

Že 10 let organizira društvo prijateljev mladine krajevne skupnosti Šentilj za otroke počitniško dejavnost. Le dve leti manj poskuša otrokom iz zaselkov Laze, Arnače, Silove in Šentilja popestriti počitnice animatorka Milojka Vranjek.

Našli smo jo sredi peskovnika, med gručo otrok. Vsak je nekaj delal. Ni jim bilo vroče, čeprav je sonce pošteno pripekalo. Skupina je bila mešana, najmlajši je bil star dobro leto, najstarejši pa je končal tretji razred. »Ja, na tem peskovniku bomo do sedme ure zvečer. Otroci imajo za razne igre z žogo, risanje, lepljenje, sestavljanje raznih likov, v Ložnici najboljše možnosti. Vedno jih pride veliko. Navdušeni so, pridni in ubogljivi.«

Veselje za delo z otroki je Milojko tudi letos pritegnilo med najmlajše krajane Šentilja. Trudi se, da bi se vsi, ki se udeležujejo počitniških dejavnosti, imeli ob igri in skupaj s svojimi sovrstniki najlepše. To ji gotovo uspeva. Kljub temu, da smo jo za nekaj minut odtrgali od njih, so našli vsak zase kaj prijetnega. »Škoda je, da se ne morejo imeti tako lepo povsod enako. Tako v enem zaselku ni peskovnika, v drugem je premalo prostora, . . . Tu se lahko igramo, drugje zopet pojemo, pripovedujemo pravljice, se učimo novih pesmi. Težave imamo tudi z igračami. Te precej stanejo, pri igri pa so nepogrešljive.« Ob koncu otroci skupaj z animatorko pripravijo še razstavo izdelkov, ki so jih izdelali in piknik. »To je veselo. Gotovo bo tudi letos tako.«

Ni ji žal časa, ki ga vsak dan namenja otrokom. Končala je pedagoško šolo v Celju. Preostale dni počitnic bo tudi sama preživela kar se da pestro. Pomagala bo staršem pri delu, na morju, . . . Morda se bo odpravila še kakšni pustolovščini naproti.

ANKETA

V Gorenju so ustavili tekoče trakove

Delavci Gorenja so že na dopustu. Nastopili so ga 27. julija, za stroje pa se bodo vrnili sredi avgusta, točneje 14. v mesecu. V tem času pa bodo vzdrževalci postorili vse, da bo lahko proizvodnja po vrnitvi delavcev spet nemoteno stekla. Misli večine, ki smo jih ustavili v četrtek, pred odhodom na dopust in po vrnitvi z malice, so bile že drugje. Kaj bodo delali, kako bodo preživeli dni, ko jim ne bo treba zjutraj zgodaj vstajati, ko jim ne bo treba za tekoče trakove? Kje bodo nabirali moči za nove delovne zmage? Ta vprašanja smo postavili nekaterim. In danes, ko to berete, že počivajo. Kje, torej?

Slavica Gojsek iz tozda Zamrzovalne omare: »Čeprav dopust še ni nastopil, pa smo vsi že bolj dopustni. Pogovarjamo se, kje bo kdo preživel te dni. Jaz grem po dveh letih spet na morje in to v Medulin za teden dni. Letovala bom preko Gorenja in za štiričlansko družino, pravzaprav za tri naš člane, ker za najmanjšega ni bilo treba plačati, bom za prevoz, hrano in spanje odštela za teden dni 32 tisoč dinarjev. Preostali del dopusta pa bom preživela malo doma, malo pa kje ob vodi, na piknikih. Bojim se, da bo kar prehitro minilo.«

Karolina Krajnc, tozd Zamrzovalne skrinje:»Kolektivni dopust bom preživela ob Šmartinskem jezeru, kjer imam vikend, ni še gotov, zato bomo morali v tem času še veliko postoriti: Ker nisem v tem času dobila proste prikolice na morju, grem z družino na Jadran šele 19. avgusta. Za deset dni smo odšteli 8000 dinarjev, hrano pa si bomo pripravljali sami.«

Franc Hrastnik, tozd Tehnološka oprema: »Dopust! Doma bom, kmetijo imamo v Lepi njivi in veliko dela me čaka. Na morje ne hodim. Še nikoli nisem bil. Malo počitnic pa sem si privoščil le takrat, ko sem končal šolo in sem šel na Triglav, v hribe. Od takrat pa še nič. V Gorenju sem zaposlen šest let, žena je ostala doma na kmetiji, imava pa enega otroka. Tudi regres sem vložil v kmetijo. O, na morje bi pa rad šel!«

Justina Lampret, tozd Hladilniki: »Po petih letih sem bila letos spet na morju. Iz Nemčije je prišla na dopust hčerka in z možem naju je vzela s seboj v Portorož. Tako sem nekaj dopusta že izkoristila. Tega, ki je prišel sedaj, kolektivnega, pa bom porabila za delo na vrtu, za delo doma, včasih pa bomo šli tudi do Šmartinskega jezera, pa bo dopusta za letos konec.«

mkp, foto: hj

Slavica Gojsek

Karolina Kranjc

Franc Hrastnik

Justina Lampret

Gradijo mrliško vežico

Dolgoletna želja vseh prebivalcev Mozirja, predvsem pa nujnost hitro razvijajočega se kraja, je bila mrliška vežica. Ob vseh željah in potrebah so se načrti več ali manj ustavljali prav pri pomanjkanju denarja. Krajevna skupnost je izgradnjo vežice vnesla tudi v načrte iztekajočega se srednjeročnega obdobja, letos pa so z deli končno pričeli. Stavba bo kmalu pod streho, potem pa je seveda na vrsti še notranja ureditev. Po cenah iz letošnjega marca bo samo gradnja vežice veljala 20 milijonov dinarjev, brez upoštevanja podražitev. Za gradnjo so namenili vsa referendumska sredstva ter sredstva, ki jih namensko združujejo za vežico.

Kljub vsem prizadevanjem in naporom pa ta sredstva ne bodo zadostovala, zato so se v kraju skupno odločili za zbiranje prostovoljnih prispevkov. Zavedajo se sicer, da današnji časi za takšno akcijo niso najbolj obetavni res pa je tudi, da je to edini [illegible] goj za uresničitev dolgoletne [illegible]lje in razrešitev problemov v zvezi z vežico. Omeniti velja še, da za prihodnje srednjeročno obdobje načrtujejo še razširitev ter hortikulturno ureditev pokopališča ter izgradnjo parkirnih prostorov, kar prav tako ne bo lahka naloga, z združenimi močmi pa bodo zagotovo uspeli.

Občina Velenje

Gostinskim lokalom še kanček več življenja

Če bi bilo povsod tako kot pri Acmanu, potem bi bili zelo zadovoljni

Kje lahko turist, ki pride v Titovo Velenje, prijetno preživi dan, morda cel vikend? Kje lahko kaj dobrega poje, kje prenoči in kje se zabava? Mi, Velenjčani, to že vemo, toda kako je s tistimi, ki pridejo v naše mesto prvič?

Poskusimo. Pa se naredimo, da smo turisti. S seboj imamo še nekaj prijateljev, želimo si zabave, želimo tudi kaj videti. Kam po nasvet? Od dobrega nasveta pa je odvisno veliko. Nismo dosti razpravljali.

»Ti boš šla,« so mi rekli, kolega Boris in inšpektorja, s katerimi smo bili po letu dni spet v akciji. »Najprej v **Rdečo dvorano,** pa se pozanimaj, tako seveda, kot da si tukaj prvič in ničesar ne poznaš.« Pa sem šla. Nasveti, ki sem jih dobila od prijaznih tovarišic:« Prenočite lahko v vili Herberstein ali hotelu Paka, ples je v restavraciji Jezero, lepo pa je v zgorni Savinjski dolini, na kakšnem kmečkem turizmu.« Vztrajala sem, da bi rada prav v Šaleški dolini pojedla kaj dobrega, kaj v kakšni domači gostilni, pa so me napotili k Zajcu. Ta pa je zaprt! Ljubeznivo so mi pokazali tudi prospekte Gornje Savinjske doline in vile Herberstein. Želela sem obdržati enega pa so mi jih dali več. »Saj pravite, da imate goste s seboj. Vsak naj si pogleda.« Seveda nisem mogla izdati za kaj gre, vzela sem prospekte in šla. Da pa ne bo kdo pomislil, da sedaj neuporabni ležijo na kakšnimizi, naj ga potolažimo. Prav jim bodo prišli pri turističnem društvu.

Le kam me bodo napotili v **recepciji hotela Paka,** sem se spraševala, ko smo zavili tja? Moram reči, da bi bili gostje lahko z nasveti kar zadovoljni. Že pristop je bil drugačen kot sem pričakovala. Receptorko je najprej zanimalo, kako velika je skupina, od kod prihaja, kakšna je starost gostov (»oh, potem za v disco verjetno niso«), kako potujejo. Šele potem se je odločila, prilagodila svoje nasvete skupini, ki je tukaj in ki ima takšne in takšne želje. »Oglejte si velenjski grad in zbirke, ki so v njem. Ker potujete z avtomobili vam ne bo žal, če se zapeljete tudi do Graške gore«. Kako pa priti do nje? Vso pot mi je natančno opisala. »Zabavate pa se lahko v restavraciji Jezero, kjer je ples in upam, da bodo danes, ko je konec tedna, malo potegnili. Drugače je restavracija odprta do 22. ure. Kaj dobrega pa lahko pojeste tudi pri nas, lahko v hotelu Vesna v Topolšici, pa tudi v restavraciji Jezero. Če si želite kakšne domače gostilne, potem vam priporočam Evo Ržen v Šoštanju. Boste odšli tudi na kak piknik?« Ja seveda, to sem čisto pozabila. »Poiščite si prostor ob Savinji, pa tudi pod Paškim Kozjakom je lepo.« S temi nasveti smo bili zadovoljni.

Tako bi nas napotili uživanju naproti v Rdeči dvorani in hotelu Paka. Kako bi nas v turistični pisarni, pa nismo zvedeli, ker je ta odprta ob ponedeljkih in petkih od 16. pa do 19. ure. Mi pa smo bili turisti že dopoldne.

Med tem časom, ko sem iskala okoli nasvete, pa so inšpektorji in kolega skočili do **javnega stranišča** na avtobusni postaji. Prvo srečanje s Titovim Velenjem, če stopite z avtobusa in se najprej napotite tja kamor gre še cesar peš, ni nič kaj spodbudno. To je tudi edino stranišče v Titovem Velenju, ki stane in že zato bi lahko bilo bolje urejeno. Tistega, ki ga kljub smradu, s katerim se najprej spozna, ne mine, da bi stopil naprej, čakajo tudi umazane ploščice na stenah. Tla so sicer, kar se čistoče tiče, urejena, ploščice in celotno stranišče pa že dotrajano in kliče po obnovi. Kdo je lastnik tega javnega stranišča? Upamo, da sta se Izletnik in Vekos že dogovorila. Denar pobira Izletnik.

Nad čistočo gostinskih lokalov, urejenostjo in ponudbo v njih se v Titovem Velenju ne smemo pritoževati. Spraševali pa smo se, ali je tako čisto samo dopoldne? Če je tudi popoldan in zvečer, potem smo lahko zadovoljni.

Najprej smo obiskali **pivnico Rudarski hram.** Vse je bilo v redu. Škoda je le, da gostom ne morejo postreči tudi zunaj, tako kot recimo samo streljaj stran v Modnem salonu, kjer so stoli pred trgovinico vedno zasedeni. Dokaz, da si le želimo posedeti prav tam, kjer hodi mimo reka ljudi. Verjamemo pa, da za to, zaenkrat nimajo pogojev.

Tudi v **Nami** je bilo vse tako, kot mora biti. Čisto in urejeno. Poleg tega, pa je tudi ponudba pestra. Do konca tega meseca je namreč gost restavracije šef kuhinje Nama iz Slovenj Gradca, ki gostom priporoča svoje specialitete: piščanca po ameriško, zrezek Nama in parmski zrezek. Tisto, kar bodo gostje ocenili kot najbolj okusno, bodo lahno naročili tudi potem, ko Slovenjgradčanov ne bo več tukaj. In če ste ljubitelji coctailov, mora kaže poskusiti katerega od treh, ki jih ponujajo v teh dneh. Terasa je za goste Name odprta šele popoldan. Tu pa so inšpektorji svetovali, da bi ograjo le kazalo malo prepleskati in zagotovili so, da imajo to v načrtu že letos.

Ponekod je v gostilno kar nevarno zaviti. Ali te ogrožajo polomljene naoknice . . .

. . . ali pa že od našega predlanskega obiska nezamenjan kovinski predpražnik čaka, da si zlomiš nogo.

Prijetno je tudi v **Kavarni, slaščičarni center.** Vse čisto, na vrtu pa prav prijetno. Dela tudi vodomet. Lepo pogrnjene mize. Inšpektorji so imeli eno samo pripombo. Le zakaj razbitih luči nihče ne nadomesti z novimi? Tudi tu se, kot kaže, ne morejo dogovoriti, kdo naj to stori. TGP Paka pravi, da to ne sodi k njim. Lahko pa v KSC izbirate med veliko slaščicami, kot pa smo slišali, bodo poletno mrtvilo na ploščadi pred lokalom že kmalu odpravili z igranjem na harmonij. Počakajmo in slišali bomo.

Še kratek skok do **Delavskega kluba.** Na prvi pogled vse v redu. Inšpektorji so pogrešali malo cvetja na sicer lepo pogrnjenih mizah. To v tem letnem času tudi ne bi bil velik strošek. Inšpektorica pa se je po ogledu sanitarij vrnila odločena, da kaznuje. Denarna kazen, sicer ni bila velika, 300 dinarjev za neurejena stranišča, brez brisač. Vse drugo pa je bilo v redu.

Že smo se vozili proti Šoštanju. Obiščemo še kakšno privatno gostišče smo si rekli in se ustavili **pri Acmanu** v Skornem. Tu je bilo pa prav vse tako, kot mora biti. Čisto, prijetno, ponudba velika. Zunaj vrt. Inšpektori niso imeli prav nobene pripombe in zadovoljni smo odšli naprej. V pravo nasprotje.

Bife Ograjšek, ki sodi k Kajuhovemu domu Šoštanj. Že ob vstopu v bife s ceste, ki vodi mimo, moraš imeti srečo, da si ne zlomiš noge. O sanitarijah pa ni vredno izgubljati besed. Kazen, se je odločila inšpektorica. Ostala pa je neporavnana, ker natakarica ni hotela plačati. Pravi, da za stranišča ni odgovorna. Kako se bodo naprej dogovorili, pa ni več naša stvar.

Kajuhov dom v Šoštanju ima velik, prekrasen vrt. Lep je prav zaradi mogočnih kostanjev, ki mu dajejo senco. Opazili pa smo, da bi bilo treba pod temi kostanji popraviti marsikak stol in mizo. Vse preveč žebljev gleda iz njih. Tudi tukaj so inšpektorji zavili najprej v stranišče. Umazana so bila in brez brisač. Inšpektorica se je ustavila tudi v kuhinji in hotela videti prav tisto, česar ni bilo. Vzorce hrane, ki bi jih morali hraniti dva dni. Kot smo že povedali, jih ni bilo. Mogoče tudi zato, ker je Kajuhov dom inšpekcija obiskala pred dnevi in tako hitrega ponovnega obiska niso pričakovali.

Kaj naj rečemo ob sklepu? Tam, kjer ni bilo vse tako, kot bi moralo biti, je verjetno že drugače. Res je tudi, da smo v večini primerov z urejenostjo, ponudbo zadovoljni. Manjka pa, skoraj povsod, živahnosti. Kajti tudi na oko lepi lokali, če so dolgočasni, ne privabljajo gostov.

mkp, foto B. Z.

Tudi stranišča so ogledalo naše pomanjkljive kulture

Turizem v Šaleški dolini

Doslej še premalo naredili

Sredi turistične sezone smo. Vsak dan slišimo, koliko vstopnih kolon je na naših mejah. Vrvež je vsak dan večji, kolone železnih konjičkov pa dolge toliko in toliko kilometrov. Kot kaže, bo letošnja turistična bera dosegla, če že ne presegla, pričakovanja naših turističnih delavcev.

Kako pa je z razvojem turizma v naši občini? Ali je tudi pri nas čutiti živahen turistični utrip? V naši občini smo turizem uvrstili pred prednostne panoge gospodarstva. Tudi to smo dejali, da bomo temu vprašanju v prihodnje namenjali več pozornosti in tako vsaj malo »ozdravili« naše bolno gospodarstvo. Zanimalo nas je torej, kakšen je položaj danes. Koliko turistov preživlja zaslužen oddih v naši občini? Zavrteli smo številčnico in . . .Presneto dolgo smo zbirali podatke. Tujec, ki »zaide« v naše kraje, kaj takšnega gotovo ne bi počel, ampak bi se raje odpeljal dalje.

Podatki, ki smo jih zbrali, niso ničkaj spodbudni in kažejo, da kaj dosti za razvoj turizma v občini nismo naredili. Pa pojdimo lepo po vrsti.

V hotelu Paka v Titovem Velenju so nam povedali, da so zmogljivosti hotela v glavnem zasedene ob delavnikih, saj že lep čas v njem bivajo delavci, ki so za nekaj časa zaposleni v Gorenju in Rudniku. Proste imajo postelje le čez vikend, ko ti delavci odidejo domov. Turisti so v hotelu Paka redki gostje, pa še ti so bolj tranzitni.

Tudi zmogljivosti **Kajuhovega doma** v Šoštanju so že tri leta oddane delavcem metalne iz Maribora, zaposlenim v šoštanjskih termoelektrarnah. Za ostale, tudi tuje goste, v domu nimajo na voljo niti ene proste postelje(!?). V opravičilo so nam navedli le, da je to edina možnost za normalno obratovanje doma, saj je Kajuhov dom tako poln tudi v mrtvi sezoni. Bolje mačka v žaklju kot vrabca na strehi, pravi pregovor, ki se ga v hotelu Paka v Titovem Velenju in Kajuhovem domu v Šoštanju trdo oklepajo. Veliko vprašanje pa je, če to v tem primeru resnično drži.

Edini hotel, ki služi svojemu namenu, je hotel **Vesna v Topolšici.** Do konca julija sta v njem ostali prazni le dve postelji, 10 postelj pa imajo prostih v Mladiki. V prvi polovici tega meseca so zmogljivosti hotela Vesna zasedene, v drugi polovici avgusta pa imajo še nekaj prostih mest. Največ gostov je domačih, tujci pa se največkrat odločijo le za nočitve.

Tako je torej s prostimi zmogljivostmi v naših hotelih. Resda nismo kje ob morju, da bi postelje v celoti namenili turistom. Res pa je tudi, da se žal zadovoljujemo le s tem, da sobe napolnimo z delavci, ki so na priučevanju ali začasno zaposleni v naših delovnih kolektivih.

Vse bolj postaja zanimiv kmečki turizem, ki v naši občini še ni »zacvetel« tako kot bi moral, čeprav imamo zelo blizu sosede, od katerih bi se lahko marsikaj naučili.

Pri Glasečnikovih, po domače pri Janku, v Zavodnjah imajo za goste 10 postelj. V prvi polovici tega meseca imajo nekaj že oddanih, predvsem domačim gostom, ki poleg oddiha na morju radi preživijo nekaj dni dopusta še v hribih. Gospodarica nam je povedala, da je povpraševanje kar veliko, vendar več gostov zaradi preobilice dela na kmetiji ne morejo sprejeti.

Pred letom dni so se začeli ukvarjati s kmečkin turizmom **pri Vrabičevih v Skornem.** Trenutno preživlja oddih pri njih 15 gostov iz Zagreba, Splita, Reke, nekaj pa je tudi tujcev. Vrabičevi imajo s Kompasom sklenjeno pogodbo, ki jo kar pridno izpolnuje. Tudi tu smo zvedeli, da je za takšno obliko preživljanja dopusta kar veliko zanimanja. Čeprav so oddaljeni od centra mesta nekaj kilometrov se gostje pri njih dobro počutijo in so nadvse zadovoljni, saj je možnosti za resnični počitek več kot dovolj.

Ob koncu povpraševanja smo poklicali še na **Andrejev dom na Slemenu.** Upravnik doma Marjan Kogeljnik nam je med drugim povedal: »Letos je za oddih na planinah precej več zanimanja kot pretekla leta. Morje je »preslano«, penzionske storitve v našem domu pa zelo nizke, tisoč sto dinarjev. V Andrejevm domu imamo 75 skupnih ležišč, od tega 24 malo boljših za zahtevne goste. Določeni dnevi so precej zasedene, vendar je še nekaj prostih postelj. Gostje — največ je domačih. Dopust pa pri nas preživljajo tudi tujci.«

Komentar ob tem ni potreben. Vsak si lahko ob teh podatkih ustvari svojo mnenje. Dejstvo je, da se za turistični dinar v občini še nismo potrudili, čeprav je turizem v dolgoročnih in srednjeročnih smernicah razvoja zapisan precej na vrhu. Kakšen je odnos do te vse bolj pomembne gospodarske dejavnosti pove že to, da v Titovem Velenju nimamo turistične pisarne, kjer bi lahko gost dobil odgovore na vprašanja o vsem, kar ga zanima na enem mestu. Imamo pa tri agencije. Možnosti za razvoj turizma imamo. Tudi znamenitosti, ki bi jih lahko z malo truda in dobre volje precej bolje vnovčili. Kazalo pa bi razmisliti tudi o mladinskem turizmu in domu učencev.

(tp)

Kajuhov dom Šoštanj: vrt je lep, a le zaradi kostanjev

Pri Mežnerjevih v Florjanu

»Še nikoli ni bilo tako, da ne bi šlo«

Vroče petkovo dopoldne. V redakciji nismo »vzdržali« več. Mahnili smo jo na teren. Smer: Florjan pri Šoštanju k Mežnerjevim. Po dolgem času smo se znova odločili za obisk kmetije. Mežnerjevi so napredni kmetje. To človek lahko sklepa, ko se pripelje na njihovo urejeno dvorišče. »Jaz sem Mežnerjev vsak dan, vajen dela od mladih nog,« nas je nekoliko nenavadno pozdravil gospodar Alojz.

Mežnerjev rod sega daleč nazaj. Kar 20 let je od tega, ko so se pri tej kmetiji odločili za usmerjeno proizvodnjo. »Postopoma so prešli na to. Nič drugega ne pridelujemo kot silažno koruzo, malo krompirja in drugih poljščin za svinje. V hlevu imamo zaenkrat 30 repov, včasih tudi do 45, kakor pač pride.« Gotovo je povsem brez potrebe omenjati, da so Mežnerjevi kooperanti in da oddajo poprečno na leto 20 bikov.

Na svoji zemlji, okrog 16 hektarjev obdelovalne zemlje s pašniki vred, pridelajo dovolj hrane za živino. Nekoliko težje jo obdelujejo, saj imajo največ rodovitnih površin na hribovitem predelu. Precej so si delovne pogoje že izboljšali. S pomočjo kmetijsko zemljiške skupnosti in seveda z veliko prelitega znoja, so izravnavali košček za koščkom, tako da sedaj s traktorjem »lagodneje« delajo. Vsega pa se le ne da.

Stroji so jim resda v veliko pomoč, toda za vseh osem rok je na kmetiji še dovolj dela. »Ta mlada dva sta zelo skrbna. Na kmetiji nam kaj drugega tudi ne preostane. Narava ti sama od sebe ničesar ne da. Kmetove pridne in zgarane roke so pri dobrem pridelku in polne kašče nepogrešljive. No, ne pritožujemo se. Smo kar zadovoljni, samo da je tako. Treba pa je takoj reči, da naše delo ni tako cenjeno kot delavčevo. Zadovoljni smo zato, ker smo zaenkrat še zdravi, vajeni dela. Slabega je na kmetih več kot pa dobrega.

Res, zaslužek je ta, ki naše obdelovalce zemlje in pridelovalce hrane najbolj bode v oči. »Ni pravega sorazmerja med ceno živine in reprodukcijskim materialom. Umetna gnojila so draga, prav tako nafta. Še dražji so stroji. O kreditu si kmet danes ne upa več razmišljati, saj so obrestne mere zelo visoke. Naša kmetija je resda sodobno urejena, vendar bo treba sčasoma mehanizacijo obnavljat. Napredek mora naprej,« je modroval mladi gospodar Silvo, ki se nam je pridružil nekoliko kasneje.

Mežnerjevi vsem tegobam navkljub vztrajajo na kmetiji. Vztrajajo pa zato, ker imajo radi zemljo. Trdna volja in pridne roke jim pri tem samo pomagajo. Že Alojzovi starši, pa tudi njihovi predhodniki so kmetovali. Kot nam je povedal gospodar, si je močno prizadeval, da njegov trud in napor ni bil zaman. Kmetija je ostala in ponosno z ženo Marijo gledata na sina Silva in Snaho Katico, ki skupaj z njima obdelujeta vsak košček zemlje. Da bi Mežnerjev rod kdaj opustil zemljo vnemar, se ne bojijo, saj že vnuki, čeprav so še majhni, kažejo malo veselja. »Nikjer ni z rožicami postlano. Človek mora trdo prijeti »vajeti«, da nekaj ustvari.« Mežnerjevi so in imajo kaj pokazati. Trenutno imajo polne roke dela pri napeljavi vodovoda.

Sedeli smo v prostrani kmečki izbi, v kateri ni manjkalo krušne peči. Moko kupujejo, kruh pa še pečejo doma. Tod žito namreč ne uspeva najbolje. Kljub utrujenosti, obilici dela jim dobrovoljnosti ne manjka. Človek se pri njih počuti kot doma, pa če se oglasi le na kratek klepet. »Vse bi bilo v redu na kmetih, če bi še cene »poštimali«. Ne negodujemo, ker ne moremo na dopust, niti zaradi deljenega delovnega časa. Tudi zaradi strmin, s katerimi se moramo »spopadati«. Pa bo že kako. Še nikoli ni bilo tako, da ne bi šlo. Morda še bodo prišli za kmeta lepši časi.«

Zadovoljni so. Mama Marija, oče Alojz, snaha Katica in mlad gospodar Silvo delajo z roko v roki

POLETNE KULTURNE PRIREDITVE ● POLETNE

Nakagawa Artists, Japonska

V nedeljo, 4. avgusta, ob 19.00, bo na velenjskem gradu, v okviru poletnih kulturnih prireditev, koncert tradicionalne in sodobne japonske glasbe v izvedbi ansambla Nakagawa artists.

Japonci bodo na koncertu igrali dela japonskih klasičnih skladateljev ter dela F. Chopina, N. Paganinija, G. Donizettija, G. Puccinija, U. Giordanija in F. Liszta. .

Japonsko glasbo bodo izvajali v japonskih klasičnih kostumih, v delu evropskih skladateljev pa bodo zlasti nastopali solisti: Michiko Ilyoshi, violina, Maki Tanaka, klavir in Makiko Awazu, sopran ter Yoshiharu Minamikawa, bariton.

Če bo vreme slabo, bo koncert v galerijskih sobanah na velenjskem gradu. Vstopnine ne bo!

Michiko Ilyoshi, violina

Maki Tanaka, klavir

Iščemo najstarejšo fotografijo

Tole zanimivo najstarejšo fotografijo, ki jo objavljamo tokrat, nam je prinesel S. T. iz Šoštanja. Kot ste lahko že sami spoznali, je na njej gora Oljka po požaru. Razglednica je bila napisana leta 1932.

Z jadralno desko na Triglav

Piše: Jana Rihter

Bili smo na Triglavu!

To res ne bi bilo kaj posebnega, če ne bi s seboj nesli jadralne deske, prve ki je stala poleg Aljaževega stolpa, na vrhu 2864 m visoke najvišje gore pri nas.

Zakaj vse to?

Zamisel je »padla« na proslavi OO ZSMS Veplas, ki smo jo imeli v naši DO ob 25. maju, dnevu mladosti. Med drugim smo govorili tudi o vse premajhni prodaji jadralnih desk, ki jih izdelujemo, glede na proizvodne zmogljivosti. Mladinci smo menili, da je tega kriva (poleg kar precejšnje cene, seveda) predvsem premajhna popularizacija jadralnega športa in premajhna reklama. Zakaj ne bi mi sami kaj storili na tem področju? Zakaj ne bi, na primer, nesli desko na Triglavska jezera ali mogoče celo na Triglav? To bi bila reklama čisto posebne vrste! Hkrati je bil to precejšen izziv za nas, ker česa podobnega še ni bilo, in ker to ni bila niti malo lahka naloga.

V Veplasu so naš predlog takoj podprli in začeli smo priprave. Poskrbeti je bilo treba za jadralno desko, jambor, lok, jadro in treba je bilo »pogruntati«, kako bomo vse to nesli. Da bi imela akcija učinek še v tej sezoni, smo jo morali izvesti čimprej. Odločili smo se, da bomo krenili na pot že v začetku julija, takoj ko odprejo planinske koče.

Po številnih prijavah in odjavah smo v končni sestavi ostali: Marjan Jandrok, Darko Hriberšek, Boris Tkalec, Vinko Trinkaus, Miran Bešič, Alenka Aplinc, Violanda Štramcar in Jana Rihter. K sodelovanju smo pritegnili tudi dva zunanja člana, Lihtineger Marka in Srečka Jošt, oba športnika in predvsem planinca, kajti mi smo bili na tem področju bolj amaterji.

Vse je bilo torej dogovorjeno, držali smo samo še pesti za lepo vreme.

Četrtek, 4. 7. 1985

»Ekspedicija« se je začela ob 5. uri zjutraj, ko smo se še vsi zaspani zbrali pred Veplasom. Pregledovali smo, kaj imamo in kaj nimamo, škilili v nebo ter strokovnjaško napovedovali lepo vreme. Jadralna deska — naš »Tajfunček« — je že varno spravljena počivala na strehi Srečovega avta. Prospekte imamo, značke in ves ostali reklamni material tudi, seveda, zastava še manjka. Vsak avto smo opremili z zastavo z napisom VEPLAS TITOVO VELENJE — naj se že od daleč vidi od kod smo.

Še posnetek za načetek in smo šli.

Na Bledu nas je premagala lakota. V gostilni z značilnim pogledom na otok sredi jezera, smo v trenutku pospravili celodnevno zalogo njihovih jajc (gostilničarki smo se odkupili s prospekti). Srečko in Marko sta se raje spravila nad vsebino njunih nahrbtnikov. Kot najbolj izkušena gornika med nami sta prav dobro vedela, da se vsaka kila manj v nahrbtniku še kako pozna, ko rineš s koleni v hrib.

Izhodišče naše poti je bila Koča pri slapu Savici. Tam smo iztovorili prtljago in se začeli pripravljati za pot. Razdelili smo prospekte in naredili nekaj reklame — naj se ve, da bo na vrhu Triglav prvič stala jadralna deska. Srečali smo prve začudene poglede in tudi nejevero: »Tega pa že ne boste spravili gor!«. Violanda je skakljala od nahrbtnika do nahrbtnika in vsa nesrečna ugotavljala, da je njen najtežji, kar pa sploh ne gre skupaj, če upoštevamo da je najlažja med nami. Končno se je našel kavalir Vinko in zamenjal svoj nahrbtnik za njenega.

Nahrbtnike in jadralno desko smo dali na tovorno žičnico, ki je speljana do Doma na Komni. S tem smo si pot prvi dve uri precej olajšali. Samo naš vodnik Marko ni hotel izkoristiti te ugodnosti in je svoj nahrbtnik (moral je tehtati preko 20 kg) zvesto nesel od začetka do konca.

Pot naporna, deska težka

Od slapa Savice smo krenili ob 11. uri in se s takim zagonom zagrizli v hrib, da smo bili na Komni že ob 13.15. Še celo žičnico smo prehiteli, kajti naši nahrbtniki so še vedno počivali v dolini. Ko so končno tudi leti prispeli na vrh in je vsak poprijel svojega, je Marjan ostal praznih rok. Naj smo še tako brskali po kupu nahrbtnikov, ki so se nabrali ob postaji žičnice, njegovega ni bilo med njimi. Pa ga ja ni kdo »zamenjal«!? Nič, počakati bo treba na naslednji tovor, kajti kakor so javili s spodnje postaje, je nekaj nahrbtnikov še ostalo spodaj. »Pa moji gojzarji! Pa moje klobase! Pa moje čokolade . . .« je stokal Marjan. No, nazadnje je vse skupaj le srečno prispelo v njegove roke.

Bili smo kompletni, ura je bila 15, zadnji čas, da krenemo naprej.

Za jadralno desko so fantje pripravili posebno plastično torbo, ki je imela na sprednjem in zadnjem delu ročaj, tako da so jo nosili oprtano čez rame v izmenah po dva in dva. Prva sta si jo naložila Marjan in Srečko. Nošnja ni bila ravno enostavna, saj je deska tehtala 9 kg, poleg tega sta nosila vsak svoj nahrbtnik, pa še pri hoji sta morala paziti drug na drugega. Jambor smo imeli zložljiv, to se pravi razdeljen na dva dela, saj bi ga v enem kosu težko spravili na vrh (dolg je 4,90 m). En del je nosil Boris, drugi del Darko, lok si je naložil Vinko, jadro pa Miran. Po eni uri hoje so se vsi zamenjali, desko sta nesla Miran in Vinko, zadnji del poti pa sta jo imela »na grbi« Boris in Darko. Dekleta smo bila zraven bolj za moralno kot pa za fizično pomoč.

Vreme je bilo oblačno, rahlo megleno, ravno pravšnje za hojo ne pa tudi za razgled po okolici. Kljub temu lepota planin ni ušla mimo nas. Tu se je šele prav začela pomlad, ob poti je rasel teloh, rumene pogačice in jegliči in še polno drugih, nam neznanih rož, na smrekah in macesnih so poganjale prve zelene iglice, in povsod mir, tišina, mir . . . Zmotila ga je skupina planincev, ki so nam prišli naproti: »Hej fantje, zgrešili ste pot! Tale ne pelje na morje...« Nič zato. Razdelili smo jim prospekte in jim zagotovili, da je surfanje prav tako prijetno kot planinarjenje — če pa oboje združiš tako kot mi, je pa sploh enkratno.

H Koči ob Sedmerih triglavskih jezerih smo prišli ob 18. uri. Bila je polna planincev, tako da smo se ustrašili, da ne bomo dobili strehe nad glavo. Toda prijazna oskrbnica (sicer pa naša rojakinja iz Šoštanja) nas je takoj potolažila in zagotovila, da se bo že našel kak kot tudi za nas. Okrog nas se je nabral cel kup radovednežev, ki so nejeverno majali z glavo, ko smo povedali kaj nameravamo. So se pa precej zanimali za desko in mi tudi nismo skoparili z odgovori na vprašanja.

Tisti, ki so se zjutraj kar preveč junaško in smelo zagnali v strmino, so si zdaj preštevali prve žulje in boleče mišice ter »žicali« hansaplaste. Srečko in Marko sta bila še najbolj živahna: streljala sta z učkami po dekletih v koči in jih vabila na partijo taroka. Dve sta bili takoj za to, a sta že po dveh igrah odskakljali drugam. Kdo ve zakaj . . .

Spalnico so nam uredili kar v jedilnici, tako, da so odmaknili mize in razpostavili po tleh žimnice. V naskoku smo se zavzeli vsak za svoj prostor in še preden so pogasnili luči, smo že spali.

(Dalje)

Mladinski odsek turistične zveze Velenje

»Igre v topli vodi«

Mladinski odsek Turistične zveze občine Velenje deluje že nekaj let. Vanjo so vključeni člani od 15. pa do 27. leta starosti. V zadnjih dveh letih so začeli tudi resno delovati. Uspešno smo izpeljali nekaj izmenjav, z Nemci, sedaj pa teče takšna oblika sodelovanja tudi s Francozi.

Ker smo želeli našo dejavnost razširiti, smo sprejeli povabilo krajevne skupnosti Podčetrtek, da sodelujemo v »igrah v topli vodi.« Poleg nas je sodelovalo še šest ekip iz okoliških krajev, gostje pa so bili tudi člani mladinske delovne brigade Trebče, v kateri so bili brigadirji iz Sovjetske zveze, Francije, Italije in ZR Nemčije.

Naša ekipa je tokrat prvič sodelovala, zato na dobro uvrstitev nismo upali. Tekmovali so Janez, Saki, Peter, Dime ter Mateja in Jasna, za rezervo pa smo imeli še Dragico in Robija.

Ob pol devetih zvečer se je tekmovanje pričelo. Najprej so bili na vrsti tako imenovani »ostrostrelci«. Fantje so peplavali bazen, na cilju pa so morali zadeti tarčo. Pomemben je bil čas in zelo smo bili presenečeni, ko smo zmagali. »Ostrostrelcem« so sledeli »gasilci.« Dva fanta sta si nadela gasilski pas, čelado in obula škorje. Nato sta morala skočiti v bazen, ga prehoditi, na cilju pa napolniti gasilski aparat in podreti lončke. Tu smo za zmagovalno ekipo zaostali samo za sekundo. Sledila je vezalna igra, tu smo zmagali predvsem po zaslugi Mateje in Dimeta, ki sta bila zelo spretna. Že v naslednji igri pa smo imeli smolo. Zasedli smo 5. mesto. Na zmago nismo mogli več računati, a ko smo izvedeli rezultate, smo ugotovili, da za zmagovalno ekipo zaostajamo le za točko. Zadnja igra je bila tudi zadnja priložnost, da zmagamo. Sestaviti smo morali atomsko kavo. Tekmovali smo vsi. Fantje so po vodi prenašali dele atomske kave, dekleta pa smo jo sestavile. Ti trenutki so bili najbolj razburljivi. Navijači so nas spodbujali in uspelo nam je. Za dve sekundi smo bili boljši od tekmecev in tako zmagali.

Ekipa mladinskega odseka Turistične zveze občine Velenje na igrah v topli vodi. (Foto: Evgen Lojen)

Dobili smo lep pokal, ki nas bo vedno spominjal na trenutke, ki smo jih skupaj preživeli na »igrah v topli vodi.«

Jasna Jakopec

Turistična ponudba

Kje je boljše?

Komisija za ocenitev turističnih krajev občine Velenje je tudi letos ocenila turistične kraje občine Velenje.

Za najlepši kraj so ocenili **Titovo Velenje,** ki je doseglo 63 točk, dve točki manj je dobilŠoštanj, na tretjem mestu je Topolšica s 57. točkami, četrto pa je Šmartno ob Paki, ki je doseglo 49 točk. Drugi kraji v občini niso bili ocenjeni.

Povejmo pa, da tudi krajevne skupnosti tekmujejo za najbolj urejen kraj. To ocenjevanje pa še ni sklenjeno.

Med gostinskimi lokali — družbeni in zasebni sektor — so prav tako izbrali po tri, ki po svoji kakovosti izstopajo.

To so **restavracija hotela Vesna v Topolšici, restavracija hotela Paka v Titovem Velenju in pa restavracija Jezero,** med zasebnim sektorjem pa so najbolje ocenili **Gostilno »Pri Vidi« — Milan Goršek,** Zavodnje, **Gostilno Eva Ržen** iz Šoštanja in **Gostilno Mira Acman,** prav tako iz Šoštanja.

Danes je Slovenija poldrugo uro daleč od Frankfurta in Rima, dve uri od Pariza, iz Londona je mogoče priti v treh urah, iz New Yorka v devetih, iz Toronta v osemnajstih. Pot iz Avstralije traja uro manj kot en dan.
Nikoli pa ne vemo, koliko ur se bo moral gost voziti od lokala do lokala, preden bo prišel do svojega nedeljskega kosila.

Slovenija. Njenih zakladov nismo dobili od dedov v dar. Zaupali so nam jih vnuki.

Slovenija

am delo

Velenje 2000

Med velikimi tehnološkimi odplakami je prva Gorenje Velenje, REK Velenje, TUS Šoštanj, tovarna keramičnih ploščic v Gorenju in obrat Vino Šmartno ob Paki.

8.3.2. Vizija razvoja prometne in komunalne infrastrukture do leta 2000 z vidika prostorskega razvoja občine

Energetska kriza daje transportu po železnici nove razsežnosti ob tem da se večji tovor zopet preseli na tire, bo potrebno zaradi povečanja komercialne hitrosti prevoza, progo posodobiti. Magistralne železnice, ki bodo povezovale razvojna središča Slovenije, morajo biti usposobljene za prevzem velikih količin blaga in večje prevozne hitrosti. Cestni promet bo postal kvalitativno pomembnejši v distribucijski funkciji znotraj območij občine in v povezavi med regijami. Tako je predvidena zmogljivejša medregionalna cestna povezava med Koroško, Celjsko in Dolenjsko regijo (Dravograd — Titovo Velenje — Celje — Radeče — Mokronog — Novo mesto — Metlika — Karlovac).

Dolgoročni koncept cestnega omrežja v občini Velenje je zasnovan na vzorcu poselitve (poselitev v obliki magnetnih silnic), ki dopušča racionalno zgostitev v osrednji razvojni osi Velenje — Šoštanj v prostoru, ki ogroža eksploatacijsko polje in h kateremu se navezujejo bolj oddaljene (hribovske) KS ter v prostoru obeh južnih krakov občine. Levi (JZ) vključuje prostor ob novi magistrali ter Šmartno ob Paki z njegovimi zaledji; desni pa območja Podkraj, Šentilj — Arnače. Osrednji projekt preteklega in tudi prihodnjega srednjeročnega obdobja je posodobitev in izgradnja Šaleške magistrale Vinska gora — Velenje — Lokovica — Gorenje (odcep Mozirje) — Rečica (odcep Letuš) — Polzela. Drugi večji projekt je izgradnja »severne magistrale« in prestavitev regionalne ceste Šoštanj — Zavodnje — Sleme, ki skupaj povezuje severno območje z osrednjimi zaposlitvenimi in oskrbovalnimi središči Šoštanjem in Velenjem.

Pri nadaljnjem razvoju telefonskega prometa predstavlja bistven preobrat izgrajen PTT center v Velenju. Da bi dosegli leta 2000 sedanji nivo v Sloveniji ali celjski regiji, bomo morali zgraditi v občini poleg PTT centra v Velenju še 10 objektov odnosno ustreznih prostorov. Z ozirom na predvidene funkcije naselij v omrežju naselij odnosno oddaljenosti, dostopnosti, velikosti ali gravitacijskega zaledja, se predvideva po obdobjih naslednjo število uporabnikov, v naslednjih območjih, oz. soseskah:

1980—1985 Center PTT Velenje, Šalek — Gorica 4500
1985—1990 Pesje 1300, KS Desni breg 3500, Gaberke — Ravne 2500, Selo — Šalek III 4500, Šentilj, Arnače 1200
1990—1995 Hrastovec — Škale 2600, Pohrastnik — Florjan 1600, Kavče Podkraj 1600
1995—2000 Gorenje 1250, Lokovica 100

Za potrebe dolgoročnega načrtovanja je potrebno ugotoviti tudi interese o priključitvi posameznih DO na plinsko omrežje v občini kot v širši regiji (občine Žalec, Mozirje). Za izboljšanje sedanjih razmer območja celotne občine, bo potrebno kompleksno urediti učinkovito odvajanje in čiščenje odpadnih voda. Največji onesnaževalec je velenjsko — šoštanjsko območje, ki je najgostje naseljeno in industrializirano. Prav na tem območju moramo najprej sanirati razmere in zgraditi čistilno napravo. Naselja Šoštanj, Pesje. Pohrastnik in Velenje se bodo sanalizirala v skupno čistilno napravo, ki bo praviloma v Penku. Za naselja, ki ležijo severno od Velenja bodo potrebne posamezne čistilne naprave za naselja: Hrastovec, Škale, Gaberke, Ravne, Topolšica, Zavodnje. Bolnišnica Topolšica mora predhodno očistiti bolniške odplake do take mere, da ne bi škodljivo vplivalo na skupno čistilno napravo in kanalizacijo. Čistilna naprava za naselje je predvidena tik ob eksploatacijskem polju. Zaradi programiranih akumulacij na Ložnici, bo potrebno ustrezno čistiti odplake naselij tega naselja (Kavče, Arnače, Podkraj). Območje južnega dela povodja reke Pake s kraji: Gorenje, Paška vas, Šmartno ob Paki, Rečica, bi bilo najekonomičneje čistiti v skupni čistilni napravi na izlivu Pake v Savinjo. Predlagana zasnova čiščenja odpadnih voda v občini terja 12 čistilnih naprav s skupno zmogljivostjo 75 populacijskih ekvivalentov. Na območju brez industrije, na podeželju bomo gradili enostavnejše čistilne naprave manjših kapacitet.

8.4. Koncepcija logistične ureditve

8.4.1. Sodobna logistična ureditev in njen vpliv na ekonomski, socialni in prostorski razvoj

Logistična ureditev velenjskega prostora bo v velenjskem gospodarstvu postala kritična točka razvoja, če ne bo sledila sodobnim razvojnim tendencam in ne bodo realizirane vse potencialne prednosti, ki so pomemben faktor konkurenčnosti za blago, ki bo izdelano v velenjski industriji. Zaostajanje na področju logistične ureditve območja velenjske občine bi pomenilo zaostajanje na področju racionalizacije in zniževanja stroškov blagovnega pretoka v inputu in outputu. V tej zvezi bo na področju logistike uvajanje sodobne tehnologije in velikosti sistemov integralnega transporta (paletizacija, kontejnerizacija) v velenjskem prostoru razvojna nujnost. Racionalnost uvajanja sodobne tehnologije na področju materialnega pretoka blaga bo v veliki odvisnosti od razpoložljivih količin blaga in bodo rešitve verjetno morale upoštevati nujnost visoke stopnje izkoriščanja kapacitet za manipulacijo celotnega pretoka blaga namenjenega za osebno, reprodukcijsko ter investicijsko porabo.

Področja, ki bi jih bilo potrebno proučiti in analizirati za dolgoročni razvoj so: 1)

1) Zunanji transport
2) Skladiščenje
3) Embaliranje
4) Manipulacije
5) Prevozi preko morja
6) Letalski transport

Z analizami in ukrepi po posameznih področjih, bi lahko v občini posodobili logistični proces, kar bi pomenilo znižanje stroškov v reprodukcijskem procesu in dvig kakovosti tako v nabavnem, kakor tudi v distribucijskem procesu, kar bo povečalo konkurenčnost OZD v občini. Učinki racionalizacije logistike pa ne bodo le na ekonomskem področju, temveč tudi na socialnem področju (dvig življenjske ravni in posredno tudi kulture, zdravstva, humanizacija dela, ipd.).

Racionalizacija z logistiko pomeni tudi racionalno izrabljanje prostora, ki ga je vsak dan manj na razpolago. Racionalni sistemi skladiščenja, koncentracija skladiščenja, embaliranja in ostalih manipulacij pomenijo prihranek na prostoru. Ravno tako paletizacija in kontejnerizacija ter izgradnja industrijskih tirov, s katerimi odpravimo potrebo po posebnih prekladalnih površinah.

Racionalna logistika pomeni večjo učinkovitost pri odpravljanju posledic naravnih katastrof in ne nazadnje pomeni močno oporo pri izvajanju narodno-obrambnih operacij.

1) S. Božič: Smeri bodočega gospod. razvoja v občini Velenje, 3 knjiga, str. 170

8.5. Stanovanjsko gospodarstvo

8.5.1. Analiza dosedanjega razvoja, ključni problemi

Bolj kot drugod v SR Sloveniji, je bila stanovanjska gradnja v občini Velenje, še posebno pa v mestu Titovo Velenje, obravnavana kot dejavnik gospodarskega razvoja.

Najosnovnejši podatki o stanjih so znani in relativno lahko dostopni, zato bomo omenili le nekatere posebnosti, ki so očitne že na prvi pogled. Kljub intenzivni zidavi, 1) je iz statističnih podatkov razvidno, da je napr. povprečna kvadratura na prebivalca v občini (19,0 m^2) nižja od slovenskega povprečja (19,8 m^2). Indikatorji so tudi podatki o poprečni stanovanjski kvadraturi na gospodinjstvo. Tudi v tem primeru je Velenje pod slovenskim povprečjem (Slovenija 63,0, Velenje 61,8). Pri večini indikatorjev, ki merijo kvantitativno razvitost stanovanjskega področja se občina Velenje nahaja v spodnji polovici razpredelnice, kar seveda pomeni, da je več kot polovica slovenskih občin razvitejših. Eden izmed vzrokov je prav gotovo specifičen položaj občine, kot izrazito imigracijsko področje, kar se nujno odraža tudi na večji stanovanjski gostoti, v večjem številu oseb na stanovanje oziroma manjši površini na prebivalca itd. Delež individualnih gradenj je relativno manjši, kar je seveda pričakovano zaradi relativno velike koncentracije velenjskega prebivalstva. Stanovanjski fond je v Velenju relativno mlad, kar pomeni, da je kvaliteta stanovanjskega fonda v Velenju boljša kot je slovensko povprečje.

Razlike znotraj občine pa so znatne, posebej med Šoštanjem in Titovim Velenje. Ugotovljena je tudi zveza med izobrazbo in tipom stanovanja in sicer je za prebivalce individualnih hiš značilna višja izobrazba. Največ lastnikov individualnih hiš je med domačini in tistih, ki so se preselili iz manjših krajev. Tisti, ki razpolagajo z večjim dohodkom, se bolj nagibajo k gradnji individualne hiše. V tem pogledu imajo zopet prednost tisti, ki ne živijo v urbanem okolju.

8.5.2. Cilji in strategija dolgoročnega razvoja v prostoru

Stanovanjska gradnja bo v prostoru občine Velenje v odvisnosti od: demografske rasti, specifičnih pogojev (primanjkljaj, rušenja in nadomestitve stanovanjskega fonda) in prostorskih omejitev. Med dolgoročnimi cilji razvoja stanovanjske izgradnje bodo pomembni predvsem naslednji:

1. prioritetno odpraviti deficit stanovanj
2. nadomestiti stanovanjski fond iz l. 1918 ter sanirati starejša stanovanja
3. omogočiti dejavnosti RLV s pravočasno gradnjo nadomestnih stanovanj,
4. zagotoviti gradnjo stanovanj za delavce v gospodarstvu in negospodarstvu ter prioritetno omogočiti naselitev strokovnim kadrom in mladim družinam.

Pri normativu 13,2 preb. na stanovanje potrebujemo za 48000 prebivalcev leta 2000 15.040 stanovanj. To pomeni, da potrebujemo v letih 1985—2000 zgraditi 2140 novih stanovanj, v razmerju 1270 družbenih in 870 individualnih stanovanj.

Prognoza graditve stanovanj temelji na:

a) demografski prognozi — 6120 novih prebivalcev
b) nadomestna gradnja 600 prebivalcev
c) nadomestna gradnja za ogrožence 2150 prebivalcev, oz. dodatnih 537 stran.
d) zagotoviti stanovanj za skupaj 8870 prebivalcev

1) Statistični podatki po občinah, Zavod SR za statistiko — podatki popisa l. 1981

KOLEDAR

ČETRTEK, 1. avgusta — PETER
PETEK, 2. avgusta — ALFONZ
SOBOTA, 3. avgusta — LIDIJA
NEDELJA, 4. avgusta — DOMINIK
PONEDELJEK, 5. avgusta — MARIJA
TOREK, 6. avgusta — LJUBO
SREDA, 7. avgusta — KAJETAN

MALI OGLASI

NOVO SPALNICO Vinica, brez jogijev, otroški avtosedež (uvožen), trosed Petra (razteglјiv) prodam. Tel.: 858-411

ZASTAVO 101 — po delih, ugodno prodam. Franc Oštir, Šalek, 11/a, Titovo Velenje ali na telefon: 857-375

PIONER OJAČEVALEC in Tuner — mini serija (8 M) ter kasetofon Sonny TC FX 2 (5,5 M) prodam. Petrič, Foitova 10/6, Titovo Velenje.

OBVEŠČAM VSE, da nisem plačnik računov in dolgov Ivane Potočnik iz Podkraja 41 A, Titovo Velenje. Franjo Potočnik, Podkraj 41 A, Titovo Velenje.

OPREMLJEN LOKAL 69 m² in 20 m² terase, prodam. David Moharemi, Tomšičeva 10 A, Titovo Velenje; telefon: 858-121.

KALORIOMETER — nov — SCHIENEEL, prodam. Telefon: 881-280.

TRAKTOR Univerzal s koso, prodam. Naslov v uredništvu.

BARVNI TV Gorenje, otroško posteljico z jogijem in otroški športni voziček, prodam. Janez Javornik, Srebotnikova 2, Titovo Velenje.

DNEVNO SOBO prodam. Telefon: 856-989 od 19. do 20. ure.

MOTORNO KOLO MZ 150, prodam. Branko Kosar, Šmarska 27, Titovo Velenje.

IZOBRAŽENEC, Ljubljančan, išče opremljeno garsonjero ali sobo v Titovem Velenju za dobo največ 1. leta. Naslov v uredništvu ali tel.: 061-40-015 ob delavnikih po 20. uri.

ZAKONCA z eno leto in pol starim otrokom iščeta stanovanje. Velikost ni pomembna. Franjo Kuzmič, Kamnolom GIP Gradis, Šmertno ob Paki

DELE za Austina 1300 ugodno prodam. Telefon: 881-211.

MLADINSKA KNJIGA Titovo Velenje proda KIOSK ob Kidričevi cesti (pri stari tržnici) v Titovem Velenju najboljšemu ponudniku. Izklicna cena 50.000 din, rok prijave je 10 dni od objave na naslov: Mladinska knjiga Titovo Velenje.

TOMOS APN 4 MS, dodatno opremljen (za 9 SM), 80 basno klavirsko harmoniko (za 6 SM) in snežne verige za F — 750 prodam. Telefon: 854-967.

PRODAJAMO NESNICE stare 10 tednov, 2-krat cepljene. Cena do 5. avgusta 350 din. Od 4. avgusta pričnemo prodajati tudi mlade pitance za zakol, krmljene s koruznim šrotom. Dobite jih pri gostilni Špegelj na Muti. Telefon: (062) 873-202. Se priporočamo!

ZLOŽLJIVO OTROŠKO STAJICO prodam. Telefon: 858-796.

PRALNI STROJ Gorenje — rabljen poceni prodam. Ledinek, Florjan 125, Šoštanj.

GIBANJE P

POROČILI SO SE:

Miran JAMNIKAR, roj. 1965, hidrav. vzdržev. iz Tolstega vrha in Jožica TURNŠEK, roj. 1964, prodajalka iz Kavč;

Božidar PLASKAN, roj. 1963, reskalec iz Paške vasi in Martina STERMŠNIK, roj. 1959, uprav. adm. teh. iz Šmartnega ob Dreti;

Jožef KOREN, roj. 1956, šofer iz Silove in Melita ZEMLJAK, roj. 1964, skladiščnik iz Laz;

Vojislav FLEGO, roj. 1956, orodjar iz Titovega Velenja in Lidija ZAVRŠNIK, roj. 1961, ekonomski tehnik iz Titovega Velenja;

Borut BLEKAČ, roj. 1961, RTV mehanik iz Titovega Velenja in Darja CERJAN, roj. 1964, prodajalka iz Celja.

UMRLI SO:

Neža KAMNIK, upokojenka iz Slovenj Gradca, Sejmiška 7, roj. 1904.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža, očeta in starega očeta

FRANCA ŽEVARTA

iz Titovega Velenja

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, sodelavcem in znancem za izkazano pomoč in izraze sožalja.

Zahvaljujemo se tudi godbi, pevcem, govornikoma in duhovniku za izrečene poslovilne besede.

Žalujoči: žena in hčerki z družinama

ZAHVALA

Prerano je umrl naš dragi mož, oče in stari oče

IVAN GOLOB

iz Skornega pri Šoštanju

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste nam v najtežjih trenutkih pomagali, darovali cvetje in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebno se zahvaljujemo njegovim sodelavcem iz Lesne Šoštanj, DO Veplas T. Velenje, izvoznemu sektorju Gorenje Commerce, komandirju postaje Milice T. Velenje, družini Polak, govornikoma tov. Primožiču in Volku, godbi, sosedom, sorodnikom in duhovnikoma za opravljen obred.

Žalujoči: žena Alojzija, hčerka Milica in vnuk Nikolaj

gorenje

Gorenje Gospodinjski aparati, n. sol. o., Titovo Velenje

Komisija za delovna razmerja DSSS Gorenje Gospodinjski aparati

Ogiaša
naslednja prosta dela in naloge v sektorju kakovosti in metrologije

VODJA KONTROLE KAKOVOSTI PLOČEVINE

Poleg splošnih, z zakonom določenih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

— VII. stopnja strokovne izobrazbe — dipl. metalurg
— 5 let delovnih izkušenj na področju tehnologije oz. kontrole
— aktivno znanje enega tujega jezika
— pasivno znanje enega tujega jezika

Za navedena dela in naloge je določeno poskusno delo po pravilniku za delovna razmerja.

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh po objavi oglasa na naslov: Gorenje SOZD, DS Splošni posli, Sektor kadrovskih zadev, Partizanska 12, 63320 Titovo Velenje.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v roku 45 dni po poteku roka za prijavo.

VEGRAD

Vegrad n. sol. o. Titovo Velenje
Gradbeno industrijsko podjetje
63320 Titovo Velenje, Prešernova 9/a

Na podlagi sklepa razpisna komisije za imenovanje vodje inženiringa, razpisujemo prosta dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi*

VODENJE INŽENIRINGA

Za opravljanje del in nalog zahtevamo poleg splošnih z zakonom določenih pogojev, še naslednje posebne pogoje:

— visokošolsko izobrazbo tehnične ali ekonomske smeri oziroma z delom pridobljene delovne zmožnosti
— najmanj 5 let delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delih
— pasivno znanje enega tujega jezika
— družbeno-politična aktivnost in pravilen odnos do samoupravljanja.

Poleg naštetih pogojev morajo imeti kandidati splošne družbene vrline za opravljanje odgovornih del, zlasti aktiven odnos do samoupravljanja.

Prijave z dokazili o izobrazbi pošljite v kadrovsko službo v 15 dneh po objavi razpisa z oznako »za razpisno komisijo za imenovanje vodje inženiringa.«
Prijavljene kandidate bomo obvestili v 30 dneh po opravljeni izbiri.

Rudnik lignita Velenje
n. sol. o., Titovo Velenje

Rudnik lignita Velenje
Kadrovsko-splošni sektor

Delavski svet DO RLV

RAZPISUJE

dela in naloge:

VODJA PLANSKO — ANALITSKE SLUŽBE

Poleg splošnih pogojev, določenih z zakonom, mora kandidat izpolnjevati še naslednje pogoje:

— najmanj višja strokovna izobrazba rudarske ali ekonomske smeri
— 3 leta delovnih izkušenj
— sposobnost dela z ljudmi, vodenja in organiziranja dela
— znanje enega svetovnega jezika

Kandidati naj pošljejo pismene prijave z ustrezno dokumentacijo v 8 dneh po objavi razpisa na naslov: Kadrovska služba DO RLV, Prešernova 10, Titovo Velenje z oznako »za razpisno komisijo«. Izbran delavec bo imenovan za dobo 4 let.

Prijavljene kandidate bomo obvestili v 15 dneh po opravljeni izbiri.

Srečno!

DEŽURSTVA

DEŽURNI ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU ŠOŠTANJ:

ČETRTEK, 1. avgusta, dr. Lazar
Od 2. avgusta do 4. avgusta, dr. Stupar
PONEDELJEK, 5. avgusta, dr. Lazar
TOREK, 6. avgusta, dr. Lazar
SREDA, 7. avgusta, dr. Stupar

DEŽURNI VETERINAR VETERINARSKA POSTAJA ŠOŠTANJ:

Od 2. avgusta do 9. avgusta, Milan Matko, dipl. veter., Veterinarska postaja Šoštanj.

gorenje

Gorenje Procesna oprema n. sol. o.,
TOZD Tehnološka oprema n. sol. o., Titovo Velenje

Delavski svet TOZD Tehnološka oprema
razpisuje imenovanje individualnega poslovodnega organa

VODJA TOZD Tehnološka oprema

Poleg splošnih z zakonom določenih pogojev, morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

— da ima najmanj višješolsko izobrazbo ali z delom pridobljene delovne zmožnosti
— 5 let delovnih izkušenj na odgovornih delih in nalogah v gospodarstvu

Kandidati morajo predložiti poleg ostalih dokazil še program nadaljnega razvoja temeljne organizacije.

Izbrani kandidat bo imenovan za 4 leta.

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh po objavi razpisa na naslov:
Gorenje SOZD, DSSS Splošni posli, Sektor kadrovskih zadev, 63320 Titovo Velenje, Partizanska 12.
O izbiri bodo kandidati obveščeni v 45 dneh po poteku roka za prijavo.

gorenje

Gorenje SOZD, o. o., Titovo Velenje
Delovna skupnost Splošni posli

Komisija za delovna razmerja Delovna skupnost Splošni posli Gorenje SOZD

oglaša

naslednja prosta dela in naloge:

V Sektorju splošnih zadev

1. VARNOSTNIK I (4 delavci)
2. ČISTILEC PISARNIŠKIH PROSTOROV IN OPREME (2 delavki)

V Sektorju pravnih in samoupravnih zadev

3. SAMOSTOJNI PRAVNIK (ponovni oglas)
4. ADMINISTRATOR

V Finančno — računovodskem sektorju

5. STROŠKOVNI KNJIGOVODJA
6. REFERENT BLAGAJNIŠKIH DENARNIH TOKOV

V Sektorju standardizacije in šifracije

7. SAMOSTOJNI ŠIFRER

Poleg splošnih, z zakonom določenih pogojev, morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

pod 1. — NK delavec
— 1 oz. 2 leti delovnih izkušenj na področju varovanja
— tečaj za gašenje požarov
pod 2. — NK delavec
pod 3. — diplomiran pravnik
— 3 leta delovnih izkušenj na področju zahtevnih pravnih poslov
— opravljen pravosodni izpit
pod 4. — KV administrator
— 1 leto delovnih izkušenj na področju administracije
pod 5. — ekonomski tehnik
— 1 leto delovnih izkušenj
pod 6. — KV administrator
— 1 leto delovnih izkušenj
— vozniško dovoljenje B kategorije
pod 7. — VŠ ali SS, inž. elektronike ali elektrotehnik — elektronik
— 4 leta delovnih izkušenj na delih standardizacije, šifracije, konstrukcije, tehnologije ali AOP
— pasivno znanje 2 tujih jezikov

Za navedena dela in naloge je določeno poskusno delo po pravilniku o delovnih razmerjih.

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh po objavi oglasa na naslov: Gorenje SOZD, DS Splošni posli, Oddelek kadrovskih zadev, Partizanska 12, 63320 Titovo Velenje.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 45 dneh po poteku roka za prijavo.

Ljubno ob Savinji

Srebrni jubilej »Flosarskega bala«

Flosarski bal na Ljubnem je vsekakor prireditev narodopisnega in turističnega značaja, ki se ponaša z najdaljšo »starostno« dobo med sorodnimi prireditvami v bližnji in daljnji okolici. Letos namreč slavi že 25-letnico, kar za takšne prireditve vsekakor ni malo. V vsem tem četrtstoletnem obdobju uspehov in težav tudi ni manjkalo. Po izrednih začetkih so vmes prihajala tudi krizna leta, ko je bila prireditev bolj podrejena veseličnemu delu. Toda bogato izročilo gozdarjenja in splavarjenja, ki je v preteklosti opredeljevalo delo in življenje ljudi na tem področju ter jim v veliki meri odrejalo velikost vsakdanjega kosa kruha, je le premočno. Tudi prizadevni Ljubenci niso klonili. Novi ljudje in nove zamisli so bile vedno pot za premagovanje slabosti.

Zlasti so prireditve ob balu popestrili v lanskem letu in tega napotka se držijo tudi letos. Višek vsakoletnega bala je vsekakor nedelja, toda prireditve se letos vrstijo že od začetka tedna dalje. Že v nedeljo so marljivi člani smučarsko-skakalnega kluba Ljubno pripravili tekmovanje v smučarskih skokih na 20-metrski skakalnici, v ponedeljek so zavrteli najnovejši slovenski film, v torek zvečer pa je bil na prireditvenem prostoru ob Savinji večer z mladimi. Med najprivlačnejše prireditve ob balu je vsekakor sodil sinočnji večer narodnih pesmi, ki so ga ob Savinji pripravile članice domačega ženskega pevskega zbora.

Danes, v četrtek, bo na prostoru ob Savinji znova privlačno. S celovečernim nastopom se bo predstavila ljubenska folklorna skupina, ki s svojimi plesi vedno navduši. V petek dopoldne bo v telovadnici osnovne šole tekmovanje paraplegikov iz vse Slovenije v namiznem tenisu, zvečer pa bodo v osnovni šoli odprli še razstavo akvarelov Darinke Lorenčak, kipcev Romana Makaroviča ter narodopisnih predmetov. Višek jutrišnjega dne bodo vsekakor podoknice domačega moškega pevskega zbora. Vsi Ljubenci si želijo slišati lepo pesem pod svojim oknom, izbira pa je seveda prepuščena pevcem samim, kar daje podoknicam še poseben mik.

V soboto dopoldne bo najprej na vrsti vsakoletni turnir moških in ženskih odbojkarskih ekip iz vse Slovenije, finalni srečanji pa bosta v nedeljo dopoldne. Prav tako v soboto bo v središču kraja ves dan flosarski vrvež, zvečer pa še nastop ljudskih godcev in večer s savinjskimi flosarji, seveda na prireditvenem prostoru ob Savinji. Poleg sklepnih srečanj v odbojki bo v nedeljo dopoldne še vsakoletna nogometna tekma za pokal flosarja, ob 15. uri se bo pričela povorka, sklepni del z udiranjem flosa in flosarskim krstom, pa bo na vrsti uro zatem. Prireditelji so se torej znova potrudili, zato obisk ne bo odveč.

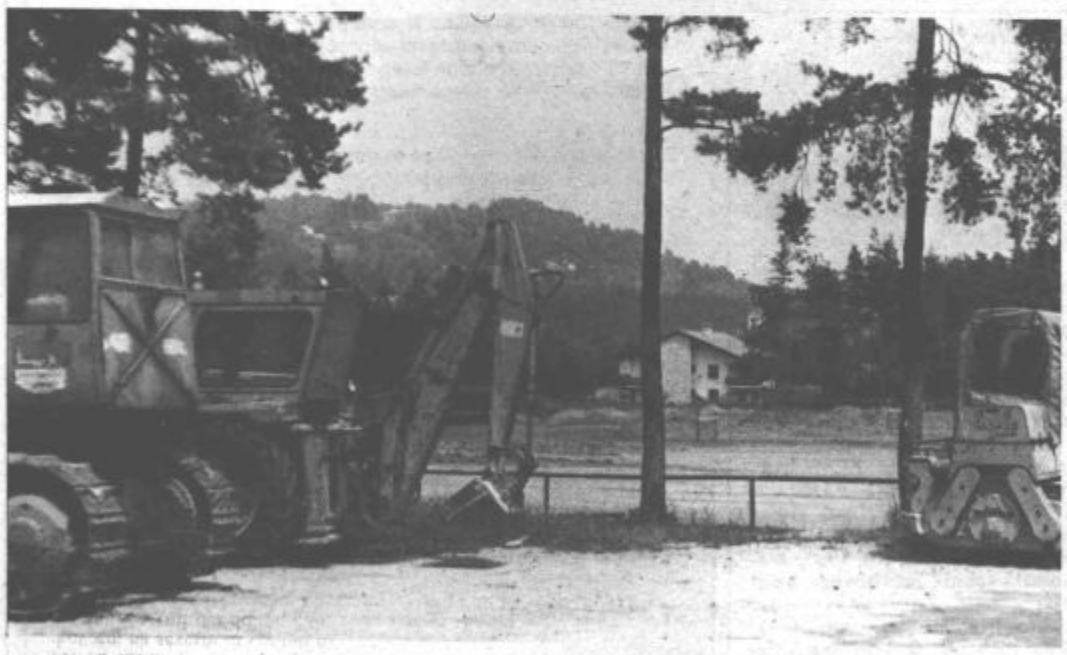

»NOVI« RUDAR — Nogometaši velenjskega Rudarja, za katerimi je nekaj slabih sezon, so se že začeli pripravljati za novo prvenstvo. S trenerjem Krivošejem in dvema nekdanjima igralcema Hudarinom in Jalušičem želijo vrniti znova gledalce na tribune. Rudarjev dres naj bi znova oblekel Miletič. Iz kluba pa so odšli Nabernik, Bajec, Božičević in Granov ter Plemeniti, ki sta se vrnila k Olimpiji.

PUŠKA NI ZA V KORUZO — Vsem peripetijam v zvezi s prvim mestom v območni nogometni ligi in z napredovanjem v slovensko nogometno ligo navkljub, ki so se za NK Elkroj razpletle neugodno, pri mozirskem klubu niso klonili. Prav nasprotno. Vodstvo kluba in oba trenerja ostajajo na svojih mestih, kluba tudi ni zapustil noben igralec, obetajo pa se vsaj tri pomembne okrepitve. S pripravami na novo tekmovalno sezono so pričeli že v ponedeljek. V tem obdobju bodo med drugim odigrali precej srečanj s klubi slovenske nogometne lige.
Lotili so se tudi temeljite obnove in razširitve igrišča, ki seveda mora biti nared še pred začetkom tekmovanja. Vse skupaj pomeni trdno zagotovilo, da bodo več ali manj jasne cilje v prihodnji tekmovalni sezoni tudi dosegli.

Smučarski skoki

Prvič za pokal flosarja

Z izgradnjo plastične skakalnice so se člani smučarsko-skakalnega kluba Ljubno ob Savinji še bolj tvorno vključili v prireditve ob vsakoletnem flosarskem balu. V nedeljo so tako pripravili prvo tekmovanje za pokal flosarja. Ker je vsak začetek pač težak, so se odločili za bolj skromno tekmovanje, ki pa ga bodo prihodnje leto seveda močno razširili.

Tokrat so nastopili skakalci dveh klubov, to sta bila Braslovče-Andraž in Ljubno. Omeniti velja, da je Goran Rihter z Ljubnega na 20-metrski skakalnici s 25 metri postavil nov rekord in zmagal pri mladincih, pri pionirjih je bil najboljši Mogel iz Braslovč, ob skakalnici pa se je zbralo kakšnih 100 gledalcev.

Trim plavanje

Zveza telesnokulturnih organizacij občine Velenje bo v nedeljo, 4. avgusta, pripravila na velenjskem letnem bazenu TRIM PLAVANJE. Udeležite se ga lahko od 10. do 17. ure.

Za značko bo treba preplavati 100 metrov, otroci do 12. leta in starejši nad 50 let, pa 50 metrov. Družine z najmanj tremi člani bodo poleg značk prejele tudi družinsko priznanje.

Če bo ponagajalo vreme, bo trim plavanje naslednjo nedeljo, 11. avgusta, ob istem času.

KINO. KINO

FILMSKI SPORED KINO VELENJE
REDNI KINO VELENJE

Četrtek, 1. 8. ob 18. in 20 uri
MORILEC IZ METROJA — ameriški, kriminalka. V gl. vl.: Kate Mulgrew
Petek, 2. 8. ob 16., 18. in 20 uri
MORILEC IZ METROJA — ameriški, kriminalka
Sobota, 3. 8. in nedelja 4. 8. ob 18. in 20 uri
VELIKI BELI GOSPODAR — hong-konški, akcijski. V gl. vl.: Jonathan Stiervald
Ponedeljek, 5. 8. ob 10., 18. in 20 uri in torek, ob 18. in 20. uri
OPERACIJA BANZAI — francoski, komedija. V gl. vl.: Coluche
Sreda, 7. 8. ob 10., 18. in 20. uri
FANTJE ZA VEZO — francoski. V gl. vl.: bratje Šarlo
Četrtek, 8. 8. ob 18. in 20 uri
Nizki udarci — kanadski, kriminalka. V gl. vl.: Elliot Gould
Petek, 8. 8. ob 10. uri
TAUREG — Italija, Španija— avanturistični. V gl. vl.: Mark Harmon

KINO DOM KULTURE VELENJE
Četrtek, 1. 8. ob 20. uri
FANTJE ZA VEZO — francoski. V gl. vl.: bratje Šarlo
Četrtek, 8. 8. ob 20. uri
MALE TATVINE VLAKA — domači. V gl. vl.: Bata Živojinović

KINO ŠOŠTANJ
Sobota, 3. 8. ob 20. uri
NIZKI UDARCI — kanadski kriminalka. V gl. vl.: Elliot Gould
Nedelja, 4. 8. ob 18. in 20. uri
VELEČASTNI — francoski, avanturistični. V gl. vl.: Jean Paul Belmondo
Ponedeljek, 5. 8. ob 20. uri
VELIKI BELI GOSPODAR — hong-konški, akcijski. V gl. vl.: Jonathan Stiervald
Sreda, 7. 8. ob 20. uri
OPERACIJA BANZAI — francoski, komedija. V gl. vl.: Coluche

KINO BRASLOVČE
Nedelja, 4. 8. ob 19. uri
MORILEC IZ METROJA — ameriški kriminalka

DEŽURSTVA

DEŽURNI ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU ŠOŠTANJ:

ČETRTEK, 1. avgusta, dr. Lazar
Od 2. avgusta do 4. avgusta, dr. Stupar
PONEDELJEK, 5. avgusta, dr. Lazar
TOREK, 6. avgusta, dr. Lazar
SREDA, 7. avgusta, dr. Stupar

DEŽURNI VETERINAR VETERINARSKA POSTAJA ŠOŠTANJ:

Od 2. avgusta do 9. avgusta, Milan Matko, dipl. veter., Veterinarska postaja Šoštanj

Topolški jamarji

V Breznu dveh lobanj dosegli globino 150 m

20. in 21. julija letos so člani jamarskega kluba Topolšica organizirali jamarsko raziskovalno akcijo v Zaloko pri Belih vodah. Namen akcije je bil dokončno raziskati in izmeriti Brezno dveh lobanj, v katerega sta že novembra lani dva njihova člana prodrla 100 metrov globoko.

Šest let je že minilo od takrat, ko smo se štirje jamarji, člani jamarskega kluba Topolšica, prvič podali v Zaloko raziskovat njen podzemni svet. Takrat smo se ubadali predvsem z izvirom rečice Ljubija in njenim vodnim zajetjem.

Vodno zajetje Ljubije sestavljajo pobočne grape in doline manjših potokov, ki se zbirajo v širši, ploski osrednji dolini Zaloki. Od Zaloke do izvira Ljubije se vleče strma in navzdol vedno ožja suha dolina, ki se takoj pod izvirom stisne v pravo sotesko, deloma vintgar, do sotočja s Kramarico. Ta dolina je »vrezana« med Smrekovcem na severni in Goltmi na južni strani. Zgornji del doline Zaloka leži 900 do 100 metrov nad morjem, pobočja nad Zaloko pa so še višja. Na severni strani je najvišji vrh Smrekovec (1577 m), na južni pa Boskovec (1588 m). Suha dolina pod Zaloko se spušča za 200 metrov, tako da je izvir Ljubije na nadmorski višini 720 m. Preko Zaloke poteka Smrekovški prelom, ki po nekaterih virih v geološko-tektonskem smislu razmejuje Karavanke od Savinjskih alp. V vznožju Boskovca se od Smrekovškega odcepi Šoštanjski prelom. Smrekovški prelom je tudi petrografska meja: severno ležeče ozemlje sestavljajo vulkanske kamnine (andeziti in tufiti), ozemlje južno od preloma pa sestavljajo triadni apnenci.

To ozemlje smo jamarji takrat raziskovali zelo sistematično. Našli smo cel kup vodnih požiralnikov, ki se pojavijo takoj, ko površinske vode zapuste nepropustni andezit. Te vode so precej agresivne (nizka stopnja pH) in močno zajedajo apnenčeve sklade, kamor tudi poniknejo. Od šestih dosedaj znanih vodnih ponikalnic smo uspeli prodreti v dve. Prva je dolga 80 in globoka 40 m, druga pa je manjša, dolga 40 in globoka 10 m. Obe jami sta v temnosivem, črnem drobno plastovitem do ploščatem apnencu z mnogimi žilicami kristaliziranega kalcita. Na stenah jam je moč opaziti vodne mline — drasle, to je kotliče, ki jih ustvarja vrtinčasta voda in tudi razne vrste sedimentov. Vse to kaže na veliko korozijsko in erozijsko moč vode, ki se steka vanje, in ki priteče zopet na dan pri izviru Ljubije. Izvir Ljubije je kraški, vokliški tip z zatrepom in izdatnostjo približno 1 kubični meter na sekundo. Med ponikalnicami in izvirom je bila že tudi dokazana vodna zveza, in sicer z barvanjem, ki ga je opravil IZRK Postojna, leta 1978. Pri tem naj omenim še veliko nesorazmerje med količino ponikajoče vode v Zaloki (v eno ponikalnica teče ob normalnem vodostaju približno 1 do 5 litrov vode na sekundo) in izvirom Ljubije z izdatnostjo nekaj 100 litrov na sekundo. To pomeni, da se izvir napaja z vodo še drugje, najverjetneje na južni strani Zaloke na kraških pobočjih Golt.

Takšno vodno zajetje je največkrat idealen kraj za nastanek globokih brezen in nasploh večjih kraških jam. Zato smo jamarji v zadnjem času usmerili raziskave predvsem v ta predel, ki se razprostira na okoli 1200 do 1300 metrov nadmorske višine. Tu se lahko pojavljajo jame globoke do 600 metrov. Ena takih jam je gotovo Brezno dveh lobanj, ki je do nedavnega veljala kot jama brez prihodnosti. Na dnu 15 metrske stopnje se je namreč zagozdilo truplo poginjenega goveda, ki je najverjetneje zašlo s paše nekoliko v gozd, pri tavanju pa naletelo na brezno in padlo vanj. Ker je v času razkroja goveda v breznu močno zaudarjalo, ni nihče med jamarji niti pomislil, da bi se spustil v jamo in pogledal, če se nemara kje brezno nadaljuje. Šele lansko leto smo se lahko trije jamarji spustili v brezno. Pri tem smo odkrili na mestu, kjer je sicer ležalo govedo, ozko špranjo, v kateri smo čutili rahel prepih. Brez obotavljanja smo se vsi trije prerinili skozi ožino in se po dveh poševnih stopnjah znašli v manjši dvorani, kakšnih 35 do 40 metrov pod površjem. V dvorani smo znova naleteli na podolgovato špranjo, ki je vodila vertikalno navzdol. Z metanjem kamenja smo ocenili globino jaška na 100 metrov.

Prvo večjo akcijo v to jamo smo organizirali 29. novembra lani, in sicer z namenom, da jamo razišče mo čimgloblje ter jo izmerimo. Žal takrat niti ene, niti druge naloge nismo uspeli v celoti uresničiti, saj smo imeli premalo opreme. Ustavili smo se na globini 100 metrov. V Brezno dveh lobanj naj bi se spet podali za letošnje prvomajske praznike, a smo se zaradi novo zapadlega snega morali zadovoljiti le z izletom v Tajno jamo pri Polzeli. Znova smo hoteli to nalogo uresničiti 20. julija letos. To akcijo smo načrtovali cel mesec in jo do podrobnosti obdelali. Udeležilo se je je osem članov. Krenili smo izpred gasilskega doma v Topolšici, od tam dalje pa do Zaloke, ki je bila naš končni cilj. Zaradi velike količine opreme (vrvi, hrane, šotori, obleka) smo prosili za prevoz topolške gasilce, ki so nam do Zaloke prepeljali vso opremo ter še pet članov, za kar se jim iskreno zahvaljujemo. Sami smo imeli namreč na voljo le eno vozilo.

Sonce je bilo že visoko na nebu in kazalci na uri so se bližali enajsti, ko smo se začeli spuščati v brezno. V klubu premoremo trenutno le pet plezalnih kompletov, zato se nas je tudi v brezno spustilo le pet jamarjev, natančneje štirje jamarji in ena jamarka. Razdelili smo se v dve skupini, in sicer raziskovalno, ki je štela tri člane ter dvočlansko merilsko. Preostali trije so ostali na površini. Delo v jami je potekalo hitro in tekoče. Raziskovalna ekipa, ki se je prva podala v globino, je opremila verikalne odseke z vrvmi in drugimi potrebščinami za varno spuščanje. Nekoliko več nevšečnosti smo imeli z merjenjem. Najprej je pričel nagajati kompas. Magnetna igla se namreč nikakor ni hotela umiriti. Pri vizurah smo izgubili ogromno časa. Druga nadloga pa je bila ta, da je s stropa kapaljala voda in v kratkem času zmočila merski papir, na katerega smo potem komaj kaj lahko napisali Pod nevzdržno vlago in mokroto so kmalu klonile tudi naše jamarske obleke. Kot za stavo so nam pričele ugašati še acetilenke na čeladah. Kljub vsemu smo se po dveh urah zbrali na dnu brezna v globini 150 metrov. Bili smo nekoliko razočarani, ker nismo mogli naprej. Resnici na ljubo smo pričakovali večjo globino. Konec koncev pa je tudi 150 metrov zavidanja vredna globina, vsaj za nas, ki smo na področju premagovanja vertikal v jamah s tako imenovano vrvno tehniko popolni začetniki.

Prvo tovrstno opremo smo namreč kupili šele pred dobrim mesecem, saj si je prej zaradi pomanjkanja denarja nismo mogli privoščiti. V mesecu juliju smo opravili dva tečaja vrvne tehnike in se tako za silo usposobili za spust v to brezno. 150 metrov globoka jama, v kateri je 80 metrov globok prepad, je vsekakor zahtevna preizkušnja za marsikaterega, tudi bolj izkušenega jamarja. Kakšen napor pa je to bil za krhko 20-letno dekle, novopečeno članico našega kluba, ki ji je to bilo hkrati tudi prvo resno srečanje z jamo, pa si lahko predstavljate sami. Brezno dveh lobanj z natančno globino 152 metrov je trenutno najgloblja jama na Golteh in obenem v velenjski občini, saj vhod v brezno leži na njenem ozemlju.

Kljub temeljitemu pregledu dna brezna nismo nikjer našli nadaljevanja v globino, kar pa še ne pomeni, da ga ni. Smiselno bi bilo v bodoče pregledati predvsem kamine in nekatere stranske rove. V ta namen bomo v bližnji prihodnosti organizirali še eno akcijo, na katero bomo povabili tudi kolege iz drugih jamarskih klubov v Sloveniji.

Največ časa smo v jami porabili za povratek. Pri premagovanju 80-metrske vertikale smo morali biti zelo previdni, ker so se stene jaška močno krušile. Že ob najmanjšem udarcu noge ob steno, se je od nje odkrušil kamen ali pa kar cela kamnita gmota, ki je ob peklenskem trušču zgrmela v globino. To je seveda predstavljalo smrtno nevarnost za preostale jamarje, čakajoče na dnu brezna na povratek, saj niso bili nikjer varni pred padajočim kamenjem. Jamarji premagujemo vertikalne odseke v jamah tako, da se s posebno pripravo, ki ji pravimo jJumar, oziroma po naše vrvna primeža, vzpenjamo po enojni nosilni vrvi in pri tem porabimo kar najmanj časa in energije. Zaradi tega se jamarske vrvi tudi nekoliko razlikujejo od alpinističnih. Biti morajo spletene tako, da se kar najmanj nategujejo pri obremenitvi in se zato imenujejo statične, medtem ko alpinisti raje uporabljajo raztegljive — dinamične vrvi.

Kljub izredni pazljivosti pri plezanju smo jo nekateri odnesli z manjšimi podplutbami in odrgninami, kar pa ni vplivalo na dobro razpoloženje, ki se nas je polotilo, ko smo prispeli na površje. Ni lepšega za utrujenega in mokrega jamarja, ki pride iz jame na plan, kot toplo sonce. Lepo je iti v jamo, še lepše pa se je vrniti se iz nje.

Našo, do sedaj najuspešnejšo akcijo, smo topolški jamarji končali z družabnim večerom ob tabornem ognju, kjer smo preživeli skoraj celo noč in se imenitno zabavali. Dobre volje nam ni mogel pregnati niti jutranji dež, ki ga je prinesla nevihta. Domov smo se vrnili polni vtisov in trdno prepričani, da se kmalu spet vrnemo v ta zanimiv in skrivnostni svet v osrčju Golt, v katerega pred nami še ni stopila človeška noga.

Slavko Hostnik

Zdravko Čolić

NOČ OB VELENJSKEM JEZERU

17. AVGUST

Vabljeni!

Prireditelja: Turistično društvo Titovo Velenje in restavracija Jezero

Savinjskih 7